



עיריית תל אביב- ועדת ביטחון ומיגור אלימות

מיום ראשון, כ"ג אייר התשפ"ו, 10/5/2026

משתתפים:

רון חולדאי, ראש העירייה
חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון
ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה יו"ר הועדה למיגור אלימות
אסף זמיר, סגן מ"מ ראש העירייה
חן אריאלי, סגנית ראש העירייה
מיטל להבי, סגנית ראש העירייה
ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה
שולה קשת, חברת מועצה
דייבי דישטניק, חבר מועצה
הדס רגולסקי, חברת מועצה
איתמר אבנרי, חבר מועצה
רועי אלקבץ, חבר מועצה
אורנה ברביבאי, חברת מועצה
רעות נגר, חברת מועצה
שחר לוי, חבר מועצה
גיא דניאל אבנר, חבר מועצה
מוטי רייף, חבר מועצה
חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע
מתן איבן, סגן מנהל אגף סל"ע
יונתן, רכז מבצעים סל"ע
איציק צ'יפרוט, מנהל מרחב סל"ע
רם, תושב תל אביב
גייזל, אגף מזרח שירותים חברתיים
מיכל, מנהלת אגף מרכז צפון שירותים חברתיים
ענבל, מרכזת תחום נוער שירותים חברתיים
מיכל ביטרמן, מנהלת תחום ילד נוער ומשפחה שירותים חברתיים
גל, מנהלת מסיל"ה
עמירם אינקוט, תיכונט
אביתר קופרנגן, רכז חינוך חברתי ואזרחות בתיכונט

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

רנן פריד רמות, רכזת טקסים ואזרחות בתיכונט
 קרן אסרף, תלמידת כיתה י"ב
 יונתן בורשטיין, תלמיד כיתה י"ב
 אפרים קובי, יו"ר הנהגת ההורים בגימנסיה העברית הרצליה
 נועה, עוזרת סגן מ"מ ראש העירייה
 ליאנה, תושבת תל אביב
 נאור נרקיס, תושב תל אביב
 דורית הינדי, קידום נוער
 אורית קלר, סגנית מנהלת מנהל חינוך
 עירית פררה, מנהלת אגף חינוך על יסודי
 ענבל גורנשטיין, מנהל שירותים חברתיים
 דרור קורת, מנהל קהילה אגף דרום
 אלה בורוביץ', סגנית מנהל יחידת נוער וצעירים
 לנה פלטימן הבר, מנהלת מחוז תל אביב, הרשות לביטחון קהילתי
 יואב הרץ, מנהל יישובי תל אביב יפו – הרשות לביטחון קהילתי
 מיטל שיבר
 זהבית, מ"מ מקום מנהל מחלקת הביטחון
 אפרת מייקין כנפו, מנהלת רשות החוסן בעירייה
 ענת, צוות אימפקט

פרוטוקול

פתיחה - רון חולדאי, ראש העירייה: חברים- זהו דיון חשוב. אבל אני רק מבקש שתשימו לב. מי שחושב שאפשר לעשות מהפכות ומהפכות במכה, זה בלתי ניתן. זה נושא מורכב, יש פה הרבה שחקנים והרבה משפיעים, ובדברים האלה צריך לבחור את הדרכים בהתאם למה שיש ותמיד יהיו כאלה שיגידו למה אתה

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

עושה את זה ולא עושה אחרת. ולכן צריך להבין שאנחנו בסוף מנסים להיות פרקטיים לאור המציאות הקיימת, ולא לפתח פנטזיות סתם, אלא לעשות דברים אמיתיים שניתן לעשות כאן. זה כל מה שרציתי להגיד. יחד עם זאת, אני שמח שכולם משתתפים פה ורוצים לסייע ולקחת חלק במאמץ החשוב הזה.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: חברים, צהריים טובים, תודה רבה, אדוני ראש העיר. אנחנו הרבה אנשים כאן, יש לנו הרבה מצגות. יש לנו גם חברי מועצה, סגני ראש עיר וחברות מועצה וסגניות ראש עיר. ועוד אורחים נכבדים שהזמנו, כולל גורמי מקצוע מעיריית תל אביב יפו. הנושא מאוד טעון, אני מבקש שנשמור על תרבות דיון. כל מי שירצה לדבר, אני מבטיח שאני וחיים נאפשר זכות דיבור, מי שלא נספיק, אנחנו נרגיש צורך ואנחנו צריכים לעשות עוד ישיבה, אז נעשה עוד ישיבה משותפת. בכל אופן, אנחנו היום בישיבה משותפת של ועדת הביטחון והוועדה למיגור אלימות. רק נעשה, מי נמצא כאן בחדר שנכיר אחד את השני.

(היכרות)

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: רק נגיד שמבחינת הסדר של הדברים, יש לנו פה מספר משמעותי של חברי מועצה שידברו, יציגו, ישאלו שאלות, יעלו רעיונות, הצעות וכדומה. זה מאוד חשוב שכולם ישמעו, כל גורמי המקצוע ישמעו. לאחר מכן נעשה הצגה בקצרה של יוזמה של הנוער עצמו, של התלמידים שהגיעו לפה מתיכונט, נכון? לאחר מכן אנחנו נשמע שלושה גורמי מקצוע בעירייה, ניסינו ממש למקד את זה כמה שיותר לדיון הזה. כמובן שאחרי זה יהיו עוד דיונים, אבל לדיון הזה נשמע שלושה גורמי מקצוע מתוך העירייה שיציגו שלושה נושאים עיקריים. שהם בגדול, תחום ההתמודדות עם אלימות בני נוער חוצת המנהלים שיואב יציג כתוכנית עירונית כללית, ספציפית בתוך זה, תחום ההתמודדות ואופן ההתמודדות עם בני נוער בקהילה הזרה, ואפרת תציג את זה. ולאחר מכן תחום האכיפה הכללי כולל השינויים שאנחנו עושים לטובת העניין, ואגף סלי"ע יציג את זה. בסדר? כן, תתחיל בבקשה.

מיטל להבי, סגנית ראש העירייה: אז בהחלט, אז אלימות בני הנוער היא אחת הסוגיות הקשות. אני זוכרת מתקופתי כאמא, לתיכונסט ובעיקר עוד בבית ספר יסודי, את החזרה הביתה לפעמים בפחד עקב אלימות, אבל אנחנו רואים שהאלימות התפשטה הרבה יותר. ובמובן מסוים אנחנו בתל אביב יפו עוד מעט נראה מה הולכים לעשות הגורמים המקצועיים, אבל אנחנו נאבקים באיזושהי אווירה כללית של זילות בביטחון, זילות בדיבור, זילות בהתייחסות אחד לשני שקורית במדינת ישראל. אני רוצה להגיד שלי יצא לפנות למשטרת ישראל עקב דברים שראיתי גם בדרכים, שחלק מהאלימות גולשת לרוכבים ולהתנהלות כלפיהם, היה מקרה של מרדכי דוד ורועי, שעצרו רוכבים שהם הפילו אותם מהאופניים, שלא קיבלתי שום התייחסות ממשטרת ישראל. אני שוב פעם ראיתי את האירוע הזה ואני אזכיר פה את נאור נרקיס שנמצא פה, שאתמול, ואני מזכירה אותו כי הוא אזרח רגיל, הוא לא פוליטיקאי והוא לא נבחר ציבור, הוא פשוט הלך לסינמטק וזכה לקללות הומופוביות לחלוטין, שוב פעם ממרדכי דוד. ואני רוצה לשאול שאלה במסגרת כל העשייה העירונית, ובמיוחד שם את זה לפתח, ליאור, כיו"ר המועצה וגם כמשפטן, האם כשאנחנו רואים אדם

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

שבאופן קבוע, פעם אחרי פעם, מתנכל לשופט אהרון ברק, מתנכל ללוסי האריש, מתנכל לנאור נרקיס, האם אי אפשר להוציא צו הרחקה לבן אדם כזה? אני פשוט במקרה כללי מנסה להבין אם יש לנו איזשהם אמצעים ואיזשהם יכולות מעבר לזה שאנחנו פונים למשטרה והיא עושה או לא עושה.

אני שואלת, אולי לנו יש איזושהי סמכות לומר דברים, ונתתי מקרה קונקרטי עם השאלה האם יש לנו סמכות להרחיק מישהו שגורם נזק פעם אחרי פעם באופן מובהק בעיר. כדוגמה.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: אני אומר לאנשי המקצוע בעירייה, מבקש, ממש מתחנן, לא לקחת כלום אישי מה שאני אומר, זה קשור לאנשי ציבור, לנו כנבחר ציבור, בסדר? בכובע של האחריות שלנו כלפי הציבור והביטחון שלנו, בסדר? מראש אני אומר כי אני אגיד דברים גם קשים, לא עכשיו, אולי בהמשך. רוצה לומר, כולנו מכירים את מאסלו, הביטחון האישי. פורסם בוויינט שבוע שעבר נתוני הפשיעה בישראל, שכונות מתוך שבע מובילות בישראל, שש בתל אביב. והעלייה האדירה, זה מה שהמגמה מ-2024 ל-2025 מאוד מדאיגה. עכשיו, יש כאן חברי מועצה מהרבה תחומים, אנשי חינוך, אנשי רווחה, אני איש צבא כל החיים שלי, איש ביטחון וצבא, זה מה שאני עושה משנת '86. כולל 500 יום במלחמה, עובד במשטרת ישראל כל הזמן, כל הזמן במלחמה. ויש הרבה דברים להגיד על משטרת ישראל ממה שנאמר כאן, אבל תדעו לכם שמהמודלים הכי מוסמכים בעולם, השילוב. משטרה לבד לא יכולה לטפל בפשיעה. זה ידוע, תסתכלו, תחקרו פשוט. הסיפור הקהילתי הוא דרמטי, השיטור הקהילתי הוא דרמטי, ההירתמות של כלל הקהילה בכל הרבדים שיש בהרבה מאוד מודלים, זה הסיפור המרכזי. אנחנו הרבה שנים צועקים על הגדלה של סל"ע יש כאן כמה דברים שצריכים לעשות בשתי מילים. א', תוכנית סדורה, עם כסף, ועד שיאשר שר הפנים היטל שמירה וכאלה, וכסף מהעירייה, יש לנו מיליארדים, 100, 200, 300 מיליון, שהדבר הזה לא ימשיך, כי אפשר לחכות למשרד הפנים עד לא יודע מתי. צריכים ללמוד ממודלים בעולם, העירייה עושה ביקורים בהרבה מקומות בעולם, תלמודו, צריך ללמוד. יש מקומות, זה הצליח מאוד. וצריך ללמוד איך עושים, עיר כמו תל אביב שהיא עיר עולם, זה סיפור מאוד גדול. יש פה הרבה מאוד רבדים, כשהיא הגיעה בסוף למרכז תל אביב, צפון תל אביב, דרום תל אביב, זה כבר שנים קטסטרופה, אנחנו מבינים שזה ממש בוער. ולכן חשוב שנדע שזה דבר לאנשי מקצוע. לקחת מיליון סיבובים פוליטיים של כל מיני דברים, יש כאן עניינים רציניים. צריכים לראות אנשים ברחובות, צריכים שאנשים ירגישו ביטחון, יש לנו בעיה, מתקשרים אלינו אנשים במצב מאוד מאוד קשה. והנתונים מדברים לרעתנו במובן הזה. ולכן אנחנו צריכים פה להבין שזה משהו קהילתי, חברתי, שקשור למאסלו, לביטחון אישי, לילדים שלנו, לנכדים שלנו וצריכים לרכז במאמץ וצריך עיריית תל אביב להוציא כסף מהכיס, בינתיים והרבה. זהו, אמרנו את זה הרבה מאוד פעמים, לא נכנס למה שקורה בשיבות מועצה כל פעם, הסבירו לנו שאנחנו מטומטמים ואנחנו לא מבינים, אנחנו גם לא מטומטמים ואנחנו גם מבינים מצוין. אז אני מקווה, ואגב, כמו שאמר ראש העיר, זה לוקח תהליך ארוך, לא, לא, לא, ביטחון אישי כמו שנמצא עכשיו, אפשר לעשות מהר. חודשים ספורים, אפשר להגיד שנים וסיפורים, לא, לא, לא, זה לא התחדשות עירונית, זה דבר שצריך לטפל בו מהר כי הבעיה היא דחופה, מהר ברמה של ביטחון אישי. זהו עד כאן, אני אגיד בהמשך, אבל תודה רבה מראש.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: כן, שולה.

שולה קשת, חברת מועצה: כן, אני חושבת, אני רוצה להגיד כמה דברים. קודם כל, אני מרגישה את עצמי בתוך איזשהו לופ שחוזר על עצמו, זה כאילו, אני לא יודעת איזה מספר של דיון אני נמצאת עכשיו, מדיון לדיון וכל פעם נאמר עושים, עושים, המצב רק הולך ומחמיר, כי אין באמת התאמה, נו, כאילו, להפנים את המסקנות, לדעת שצריך להוציא כסף מהכיס ולדעת שיש פה בעיה. אני מגיעה מדרום העיר, אני מגיעה מנווה שאנן, אני יודעת בדיוק מה קורה- שהמרחב, המרחב הוא אליים. כנשים אנחנו הכי, הכי, יותר פגיעות במרחבים כאלה. ותמיד אני אמרתי, זה כמו שאומרים לנו, ניתן צ'ופר לעשירים, הכסף ינזל למטה, לא, כי כשעושים את העניים יותר עניים, כאילו זה מחלחל למעלה, זה כנגד, כאילו זה עובד נגד כוח המשיכה של כדור הארץ. בכל מקרה, מה שאני רוצה, לא בכדי אני גם הגבתי לראש העיר שהיה פה, כי כשיש חוסר ציפיות לפי הדברים שלו, ככה אנחנו נראים. ויש לנו תופעה, אני רוצה כאילו בואו נלמד מה קורה בדרום תל אביב, כי מה שקורה בדרום תל אביב כבר לא נעצר בחומות השקופים, של רוטשילד וזה, זה כבר עובר מרכזה וצפונה, אז בואו נלמד. אין פתרון, אין באמת רצון לפתור ולשנות מציאות. ככה לא נראה שינוי מציאות, כשיש שם כיסאות מוזיקליים של פשע. מעבירים מתחנות סמים, מקרן רחוב אחת לקרן רחוב אחרת. עושים, נו, קבוצות וואטסאפ למה? אחר כך לבית המשפט ולהראות הנה עשינו? יש לנו פה קהילתיים ועניינים ואנחנו שולחים לנו הודעות, אנחנו אומרים לתושבים תשלחו הודעות, אז אנחנו קופצים למכור כזה או אחר לגרש אותו? חבר'ה, תקשיבו, קודם כל למגר את הפשע, לא להגיד זה, אין כזה דבר תהליך. סוחרים סמים ותאמינו לי, זה יגיעו, יגיעו לשכונות שלכם, זה, הפושעים האלה זה דבר שאני בחיים לא ראיתי, זה כאילו שהם, הם מפלצות אדם, באמת, אני לעולם לא דיברתי ככה על אנשים, זוועות עולם. זה דבר אחד. דבר שני, מעבר לעניין הזה של מיגור האלימות ובענישה רצינית, לא יבוא ולהגיד לי, זה לא אנחנו, זה בית המשפט, זה לא אנחנו, זה העירייה, העירייה אומרת לא, זה המשטרה. אין כזה דבר. בית המשפט לא, כשנגיע לבג"ץ, בסופו של דבר, בית המשפט יגיד האחריות של כולם, אל תנסו, זה לא פינג פונג, זה שלו, זה שלו, זה שלו, אין כזה דבר. מערכת, זה עם הרווחה, עם הכל. מערכת שמאחרת אין עתיד בכלל, אני לא רוצה אפילו לחשוב כאילו 10 שנים קדימה מה הולך להיות פה, זה נורא ואיום, זה רק ילך ויחמיר. ואני רוצה להגיד דבר נוסף, שיקום. תראו, כשבאים ואומרים לי לגרש את המכורים, קודם כל לדעת יש לנו סמים חדשים בשוק שהם גורמים לצניחה של האנשים, הם לא מסוגלים לוקחים את הסמים, בום, הם על הרצפה, וזהו, נמחקים. התודעה נמחקת בקול, אנחנו הזמנו אלף פעם אמבולנסים. וחבר'ה, אלף פעם אנחנו אמרנו, שיקום של מכורים והומלסים-

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: מה שאת רוצה להגיד, מאוד מאוד חשוב, ואת אומרת את זה בפורומים שלנו. אבל אנחנו רוצים למקד את הדיון הזה על אלימות בני נוער.

שולה קשת, חברת מועצה: אני מסיימת את דבריי. ואיך זה פוגש את בני הנוער? יש פה הרבה בני נוער שהם מרגישים ניכור למדינה, הם מרגישים שאף אחד לא סופר אותם, גם בעיר תל אביב-יפו, כולל בני הנוער מהגרי העבודה, מבקשי המקלט, זה אחוז קטן מהם, אבל עדיין זה בתוך קבוצה גדולה. אז קודם כל, איפה

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

הם נמצאים? הם מסיימים את התיכון, אין להם אופק, אין להם לאן כאילו לחלום, לשאוף, לא רוצים אותם, יש להם מי? סוחרי סמים, אותם אנשים הכי איומים שיכולים להיות שמפעילים אותם וכל המצב מתדרדר ובמקום שיהיו לנו עשר עבריינים פתאום זה נהיה כפול, זה כאילו מתרבה והולך ומתרבה והולך באופן מטורף. אז מה שאני באה ואני ואומרת, בואו ניקח את זה ברצינות הפעם, אני מקווה. לא נדלג על זה, לא נתחיל דיון ואחר כך נגיד נחכה וזה יקרה ולא יקרה. צריך להבין, זה מורכב. לא, שום דבר פה לא מורכב. אנחנו רוצים, רוצות לשמור את החברה שלנו בישראל, בתל אביב-יפו. שהעיר הזאת תהיה טובה? אז צריך לעשות מעשה. ודבר אחרון, לסגור את התחנה המרכזית החדשה לאלתר עם מוקד הפשע, זה כאילו חללית האם. של מוקד הפשע שם, כל הרוע נולד, נמשך, ההזנחה מטורפת בפנים ובחוץ. זה, יש לזה איזה אפקט כמו שזורקים אבן לנהר עם מעגלים, שזה משפיע על הכל. תודה רבה.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: אני בכל זאת רוצה רגע שנשים את הפוקוס על מטרת הדיון הזו ששמחתי שכינסנו אותה, תודה חיים וליאור, שבאמת נוגעת לאלימות בני נוער. כי זו באמת תופעה, זה מעבר לתופעה, אני חושבת שצריך לשים אותה על השולחן ואני גאה אגב בעירייה שאנחנו כן שמים את זה על השולחן בצורה מאוד בוטה ומאוד ברורה. יש פה בעיה בעיר. של אלימות בני נוער, בעיה משמעותית. אני אומרת את זה, אני בקשר עם מנהל החינוך כבר תקופה, אני אמא לשלושה מתבגרים בעיר הזאת וכשאיתה מוצא את עצמך נדרש ללוות ב-12 בלילה את הבן שלך שהוא בעצמו בן 15 והוא מבקש אמא תבואי לקחת אותי מאיפשהו כי לא נעים ללכת ברחוב, ואני גרה במרכז תל אביב, אז אני מבינה שהבעיה אפילו עוד יותר חמורה והיא מדירה שינה. עכשיו, אני יכולה להגיד שכלל הגורמים העירוניים הם בתוך האירוע, וחזק בתוך האירוע, בין שמדובר על סלי"ע, בין שמדובר על רובי ובין שמדובר על מנהל החינוך ותוכניות המעורבות בחינוך, יש עוד המון מה לעשות, אנחנו יודעים, גם תכף שנייה רגע מהסתכלות על הדברים אחורה, אבל אנחנו בפירוש נכנסים לאירוע הזה חזק ומטרת הישיבה הזו היא באמת להעלות נקודות בשביל להיות אופרטיביים ולראות הלאה מה אנחנו עושים. יש פה שלושה דברים שצריך להתייחס אליהם, ואני רוצה רגע לשים את האצבע ולהמשיך את מה ששולה רגע אמרה במשפט, אבל להתקדם מזה הלאה. כשאנחנו מדברים על אלימות בני נוער, יש פה שני מוקדים. יש בכלל אלימות בני נוער, לאו דווקא של הקהילה הזרה, יש הרבה יותר אלימות בני נוער בגילאים נמוכים, מה שאנחנו רואים בגילאי ז', ח', ט', החטיבות שלנו סוערות מאוד וטעונות מאוד. לצד זה יש גם את התופעה של הקהילה הזרה שאין מה לעשות, זה ילדים שאנחנו מכירים אותם מטיפת חלב והיום הם בגילאי העשרה, זה ילדים שלצערי אין לנו שום אופק עבורם בצורה מאוד ברורה, אין לא אופק מבחינת מה הם הולכים לעשות בגיל 18, לא איפה הם הולכים לעבוד, לא איזה כרטיס קופת חולים יהיה להם ומי הרופא שיטפל בהם, ואיזה עתיד צפוי להם, ולכן הם גם מוצאים את עצמם בעולמות הפשיעה. ולצד הילדים האלה משולבים במערכת החינוך שלנו, נתתי קודם דוגמה של הבן שלי, רק בכיתה ח' שלו יש 11 ילדים מהקהילה הזרה, גימנסיה הרצליה, כיתה ח'. זאת אומרת, זה לא תבינו שזה משהו מנותק, זה פה בתוכנו בכלל בתי הספר וממה שאני מבינה מהבג"ץ שהיה במנהל החינוך, השילוב הזה הולך לגדול ואנחנו גם צריכים לראות איך אנחנו היום כעיר, שהפערים החברתיים והמתחדדים וגדלים, וזה אחת הסיבות שאני יכולה לשים את האצבע גם לבעיות האלה, איך אנחנו כעיר היום, נותנים את הסיוע המתאים לבתי הספר ולמערכת החינוך

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

בשביל לדעת לתת לאותם ילדים, גם אם הם קהילה זרה וגם אם אין להם אופק במדינת ישראל, האם אנחנו יכולים למשל לתת להם לימוד אנגלית לעתיד או כל מיני פתרונות בשביל לייצר, זה סתם, זה לא, זה לא הפתרון הכי ברור שלא, זה גם אוכל ומיליון דברים. אבל לייצר איזשהו אופק ויכולת גם לבתי הספר עצמם ולכיתות להכיל ולהתמודד ולא למצוא את עצמם בכיתה ח' ו-ט' והלאה אחרי זה ברחובות שלנו. כי ידענו, מה שהתחיל כקטנים וחמודים בגיל 6, הפך להיות לשל עובדים, אפשר להבין גם את הכאב ואת העוצמות שלו ואת ההשתוללות ברחובות. זאת אומרת, המענה לגביהם הוא גם מענה פוליטי שצריך לפעול עליו כעיר ולראות איך אנחנו מקדמים פתרונות פוליטיים. קרי איזשהו סוג של מעמד, או אם אין מעמד אז יציאה מהארץ, ולחילופין פתרונות פה של רווחה, את המקסימום שאנחנו יכולים לעשות. לצד זה, יש את הסיפור של האלימות פה, של בני הנוער בכיתות השונות. ובכלל, כמו שאמרתי, גילאי החטיבה, שנייה אסוף זה מפריע לי. גילאי החטיבה וכולי, אנחנו צריכים לפעול, אני אמרתי את דעתי במספר ישיבות פנימיות, גם באכיפה בלתי מתפשרת, זאת אומרת ממש. לתת סמכויות אם אפשר למנהלים ובכלל, או עיריית, אולי את תסקרי את זה אחר כך, מה עושים עם ילד שמתגלה אצלו סכין בתיק. אני שמעתי ממנהלי בתי ספר שלהערכותם, אני לא אגיד איזה מנהל, כל תלמיד שלישי או עם גז פלפל או עם סכין נכנס לבית הספר בבוקר. זה מצב של תיכון בעיר פה. ציטוט ממנהל. אז אנחנו צריכים לראות איך אנחנו, איך אנחנו מתמודדים עם זה. זה דבר נוסף. אני רואה את אחת הבעיות, אם אני רוצה לתאר לכם את המצב בעיר, והייתי שמחה, חנן, להתייחסות ממך. שיש בערב למשל הלכתי על שדרות בן גוריון, הייתה ניידת מהמכולת בפינה של הירקון, יצאו, עברו, יצאתי משמה, עברו שלושה על קורקינטים טסים, שאני חושבת שאחת הבעיות הכי משמעותיות היום שנוצרה למשטרה ולסלי"ע, זה הסיפור של הקורקינטים שטסים במהירות הבזק לבושים ושחור, ישר אתה מזהה את הסטייל, את הלוק, את מה הם באו לומר. הניידת ניסתה לעצור אותם, או לסחור. הניידת ניסתה, בני נוער לגמרי, גילאי 14-15, הניידת ניסתה לעצור, לא הצליחה, ניסתה לעמוד במקום אחר, לא הצליחה, אין סיכוי מול הקורקינטים שטסים במהירות מופרזת וזה. האם יש לנו יכולת בכלל לאכוף, לעצור את התופעה הזאת? אני חושבת שאחד מהפגמים המשמעותיים, מה שמייצר את הקושי באכיפה ותפיסה וכו', זה הסיפור הזה של הקורקינטים. אז לצד האכיפה הלא מתפשרת, אני חושבת שצריך להעניק הזדמנויות. שזה ההזדמנויות לגבי הזדמנויות לנוער, זה מה שדיברנו, בין שזה קהילה זרה, בין שזה קהילה שלנו. נוער פעילויות בקיץ, ים, עכשיו זה דברים שצריך פה להעלות, לא בניידת אחת או שתיים בפעם בחודש, אלא בתוכנית סדורה של יום יום. מה אנחנו עושים איתם ואיפה הם פורקים בעצם את האנרגיות שלהם. זה דבר נוסף. אני חושבת שכן אנחנו צריכים לבדוק, ואני אמרתי את זה גם למנכ"ל העירייה, על מה יצא הכסף ועל מה אנחנו מוציאים עכשיו את הכסף ולדייק אותו. זאת אומרת, הרלוונטיות. כמו שאמרתי, גם הקהילה הזרה, חבר'ה שגדלו פה, אנחנו מכירים אותם שנים. מי הם? המשטרה מכירה אותם, אני יודעת, השוטרים מכירים אותם בשמותיהם פחות או יותר. אתם יודעים מה? הילדים מכירים אותם. ה-SSQ הוא כל ילד היום ב-ז', ח', ט' יודע מי הם, כולל השמות שלהם פחות או יותר. אז איך אנחנו עושים את זה טוב יותר? לגבי הדור הבא, אני ביקשתי מחיים, אז אני לא יודעת אם יש פה, שיהיה תחקיר, אנחנו צריכים לתחקר את עצמנו אחורה, להבין איך אנחנו, איך אנחנו יודעים מה אנחנו יכולים לעשות יותר טוב. כל המערכת פה מכירה על מה מדובר, על מי מדובר לאורך שנים בעירייה. בואו נבנה את זה קדימה יותר טוב. דבר נוסף

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

שאני חושבת שצריך להשקיע, ועשיתי סיבוב פה עם סל"ע, זה בכל הסוגייה של הקצת סנכרון בין הדברים, מישוהו שינהל את האירוע, תאורה, תשתיות, אפרופו SSQ, הסתובבנו עם המשטרה, אז המשטרה, בגינות שאומרים לי וויצמן 52, אמרו לי ההורים, זו גינה של ה-SSQ, פה הם נפגשים. אז אני הולכת לגינה, הגינה יש לה פינות חשוכות. למה אנחנו לא, איפה הלימוד הזה? איך אנחנו באים ומתכללים, ליאור וחיים, אני חושבת שזה מה שחשוב, למצוא את הגורם המתכלל. של קהילה, של תשתיות, של תאורה, של סל"ע וזה. האינפורמציה פה. צריך לבוא ולחבר בין הקצוות הזה.

וחוץ מזה יש לי עוד מספר רעיונות, אני אוסיף אותם, גם הנושא של ניטור מוקדם, זה מה שדיברנו, ותחקור. גם כל הנושא של מערך של עירייה שתלווה. צריך לבדוק איך אנחנו יכולים ללוות את בני הנוער. איך אנחנו רואים מבעוד מועד, לא מספיק שיש לנו מצלמות שנמצאות במשל"ט של סל"ע. איך אנחנו יודעים לאתר את אותם 30 בני נוער שהגיעו לגינת ההסתדרות והגיעו מימין ומשמאל ומהאמצע, איך אנחנו יודעים מבעוד מועד ולא מחכים לדיווח?

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: אנליטיקה. אז ככה, אז קודם כל הסמכויות, הסמכויות עברו העניין הוא שצריך איזשהו הליך בירוקרטי להחתים את שר הפנים שלא קיים, אז הביאו את זה לראש הממשלה שאישר למנכ"ל המשרד-

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממזכה תיק אלימות ומיגור אלימות: אבל זה עבר וועדת שרים?

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: עבר הכל, מבחינתנו כביכול יש הסבה בחוק. אבל יש תקנות.

רעות נגר, חברת מועצה: אני עושה את זה קצר. אני עושה את זה קצר. טוב, קודם כל, האלימות בעיר גואה והקהילה הגאה משלמת את המחיר. חלק מהמחיר כי היא נתפסת כטרף קל, על אחת כמה וכמה נוער גאה, מרדכי דוד מהלך פה אימים על אנשים, משיג גבול בתוך הסינמטק, מתקן עירוני, רק אתמול הוא תקף את חברנו נאור נרקיס. שאלתי בקבוצה של הקהילה וקיבלתי כמה פידבקים, אני אשמח להקריא אותם. גיל, חבר קהילה ודרגיסט, אמר שיש ניידת פיקוח שנמצאת כל ערב בגינת ההסתדרות, זה מאוד עוזר, אחרי הדקירה שהייתה שם, יצאת עם סיורי וועדות.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: זה סל"ע.

רעות נגר, חברת מועצה: כן, אז זה מאוד עוזר, כדאי ל- לצייץ את זה. אסי, חברת קהילה שהיא טרנסית, מדברת על תוכנית התנדבות של קהילות עירוניות, מתחבר למה שאתה אומר. יחד עם סל"ע, יחד עם המשטרה, גם הקהילה הגאה תשמח להצטרף לתוכנית שכזאת. זה עלה בערים אחרות כמו באר שבע. נקודה חשובה-

נאור נרקיס: זה טוב לפלורנטין ונווה שאנן.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

רעות נגר, חברת מועצה: לגמרי, לגמרי. נקודה נוספת, להנגיש משמעותית את הנושא של מעני חירום, למי אפשר לפנות. ומפגשים תקופתיים עם נציגי משטרה וביטחון עירוני, מיטל להבי מובילה ברביעי הקרוב פגישה עם גורמי הביטחון והקהילה הגאה. אם יש פה אנשים שרוצות להעביר לנו מסרים או רעיונות בהקשרים האלה, מוזמנות לפנות אלינו. תודה רבה.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: יש לנו פה יוזמה של בני נוער, שקשורה לנושא הזה, אז אמרנו שזו הזדמנות יפה וטובה, להעלות אותה פה בוועדה. גם אנחנו שנשמע, גם גורמי המקצוע, אז בבקשה.

יונתן בורשטיין: שלום לכולם, קוראים לי יונתן בורשטיין, אני תושב תל אביב, תלמיד כיתה י"ב בתיכונט, בית ספר תיכונט, ואני בן יחיד. אני רוצה לספר לכם סיפור ממש מעכשיו בדרך לכאן, שנסעתי עם המורים שלי לכאן לפגישה, ושאלתי אותם אם זה יצא לתקשורת, לאינסטגרם, איפה אני, כאילו, אני אראה את זה איפשהו? ואמרו לי שכן, וכשמעתי שכן, קצת נבהלתי, פחדתי, לא כי התביישתי שיראו אותי החברים שלי או כי הנושא הזה לא חשוב לי, אלא בגלל שפחדתי מאוד ואני עדיין פוחד, שהנוער הספציפי הזה שאנחנו מדברים עליו פה יתייג אותי, יתייג אותי כמישהו שבא לעשות משהו לנגדם. ואני אישית חוויתי איזשהו אירוע מהסגנון הזה, שלפני כמה חודשים אני יצאתי לשיכון דן בצפון תל אביב לאכול המבורגרים עם חברים באחד הערבים. והתחילה להתגודד שם איזושהי חבורה של שתי בנות שהתחילו לריב. אחת החבורות קראה לבנים לתגבורת והם התחילו לריב ביניהם, התחילו לקלל, לצעוק, לשפוך מים. הגיעו שוטרים, לא עשו שום דבר, הלכו. הריבים המשיכו ובסוף זה איכשהו נפל עלינו והתחילו לריב איתנו, אנחנו ישר כמובן הלכנו משם. ומאז זה באמת היה מאורע הכי מפחיד שהיה לי בן- בתור נער בעיר שלי ובאזור השכונה שלי, שאני גר ברמת אביב, וזה היה ממש חמש דקות נסיעה ממני. אז רציתי לשאול ולהגיד, איך אני, בתור נער שעובד, שהוא בן יחיד, איך אני אמור להמר את החיים שלי, ללכת לעבוד בבית עסק שמתחת לבית שלי, שבשכונה שלי, שבאחד הערבים יכול להיות שאחד הלקוחות שיגיע, שאני לא באמת יודע מאיפה הוא או מה הוא חושב, שאני אגיד לו איזה משהו שיכול לעצבן אותו והוא יתקוף אותי. ואני לא יודע מה הוא יכול לעשות, הוא יכול לפצוע אותי, הוא יכול לעשות לי דברים הרבה יותר גרועים, אז למה שאני שאני משקיע בשביל הצבא, צבא, שאני משקיע בשביל הלימודים ושאיני בן יחיד, שההורים שלי נתנו המון, למה שאני אהמר את החיים שלי? כי בסוף אני באמת לא יודע מה לעשות.

קרן אסרף: אני קרן, אני תלמידת י"ב בשכבה עם יונתן וגם יו"ר מועצת תלמידים בתיכונט, אני חושבת שבהקשר למה שיונתן אמר שבעבר, אני חושבת שכדי למנוע אלימות וכדי להרחיק את זה מאיתנו, היו אומרים לנו "תהיו ילדים טובים, לכו לעבוד, תהיו, אנחנו גרים באזור הכי טוב". יש לנו את הכול בעצם, אבל בסוף, ומזה גם נולדה גם מחאת הפיצה, שבסוף כולנו נותנים שירות, בסוף כולנו יכולים להיתקל באנשים לא אנשים, ובסוף זה יכול לבוא אלינו מכל מקום. שלא משנה אם אנחנו נהיים טובים או לא משנה מה, בסוף תוקפים אותנו בבתים שלנו, במקומות שלנו, וזה לא שיש פה איזה איום ביטחוני שיש לנו כיפת ברזל או שיש לנו מיגוניות או יש פה כלום, זה פשוט חוסר אונים מוחלט שאין לנו מה לעשות חוץ מלקוות שאולי משהו יבוא מהצד ויציל אותנו.

אורית קלר, סגנית מנהלת מנהל חינוך: קרן, את יכולה לתאר מה עשיתם היום?

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: תסבירו רגע על המחאה שעשיתם.

קרן אסרף: היום באמת העלינו את זה קצת בבית ספר, במועצה באמת, והרגשנו שזה באמת בוער בכולם, אז החלטנו מה ש- כאילו עשינו קצת בריינסטורמינג, מה אפשר לעשות, מה, מה יכול להניע אותנו, וקיבלנו השראה באמת קצת גם מהמלחמה וגם קצת מהאחדות שיכולה לנבוע מזה. פשוט החלטנו לעשות שרשרת אנושית, ממש כאילו יד ביד. התלמידים הכינו שלטים מראש של די לאלימות, אנחנו מפחדים, אתם לא גברים, שבסוף כאילו, עם כמה שזה נשמע רדוד קצת, בסוף זה האמת, שבסוף כל אותם תוקפים, בטוחים שהם מעלינו ושהם יש להם איזושהי, כוח, סמכות כלשהי. אז באמת קצת לנטרל את זה, וגם להראות להם שאנחנו כנוער ביחד סולדים מהם, מפחדים מהם, לא רוצים לקחת חלק בזה, לא רוצים לקחת חלק מהשם שהם יוצרים לנו כנוער, ואנחנו רוצים לעצור את זה.

אורית קלר, סגנית מנהלת מנהל חינוך: ופניתם לעוד בתי ספר בארץ ו?

קרן אסרף: נכון, באמת, התחלנו אז את זה קצת במדיה החברתית וגם הפצנו את זה לחברים וזה באמת תפס תאוצה הרבה יותר ממה שדמיינו וזה באמת מראה כמה לעוד בתי ספר אכפת, שזה מגיע בכל רחבי הארץ וזה לא רק בתל אביב וזה הגיע גם למודיעין.

רנן פריד רמות, רכזת טקסים ואזרחות בתיכונט: מבאר שבע ועד הגולן, זה הגיע לעשרות בתי ספר שהיום ב-11 עצרו את הלימודים כדי למחות כנגד האלימות, מה שאנחנו, הצוות החינוך, שומעים בכיתות, מתלמידים מכיתה ז' ועד י"ב, מדברים על הפחד שלהם ואיזה תחושת חוסר מובנות ומוצאים את עצמנו ב- גם כאמא, גם כאמא, הילד שלי בן 13 לא נרדם בלילה כי הוא מפחד שהוא יגיד מילה לא במקום וידקרו אותו, עכשיו זאת המציאות ומתוך המציאות הזאת שהם מרגישים ושאנחנו שומעים בכיתות, הם הבינו שהם צריכים לעשות משהו ואנחנו כאנשי חינוך רואים בזה חובה אדירה שלנו לעזור להם ולתמוך בהם כדי ל- מה הם מבקשים? הם מבקשים ביטחון. זה מה שהם מבקשים. לצאת בערב מהבית, הילדים האלה מפחדים לצאת מהבית, ההורים שלהם לא מרשים להם לצאת בערב מהבית, ולא ב-11 בלילה, ב-8.

אביתר קופרנן, רכז חינוך חברתי ואזרחות בתיכונט: אני אגיד גם מילה, שוב, אביתר רכז אזרחות. הימנו שעבד בפיצרייה הוא היה הדוגמה והמופת של אזרח ישראלי, נכון? נער שעובד, נער חיובי, נער כמו שאנחנו מגדלים את ה- את הנערים שלנו בתל אביב, עם המון תמיכה מהעירייה, עם מערכת החינוך הכי טובה ב- בארץ, שהיא דוגמה ומופת ל- לחינוך טוב. אנחנו עושים את העבודה שלנו. והנער הזה היה נער מקסים וזה לא עזר לו, זה לא עזר לו. הוא עבד בפיצרייה, הדבר הכי בסיסי לאכול פיצה, לעבוד בפיצרייה, זה עלה לו בדבר הכי בסיסי בחיים שלו. קמנו, רינן קמה ביום שלישי בבוקר בל"ג בעומר, היינו בחופש, אנחנו מורים, אנחנו אוהבים לא לעבוד לכאורה. רנן קמה עם כאב בטן, כתבה לי, אמרה לי, מה אנחנו עושים? זה לא יכול להישאר ככה. כתבנו לתלמידים היפים האלה שאתם רואים פה שאנחנו מגדלים אותם, אני מחנך את יונתן

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

מכיתה ט'. והם טסו עם זה. אנחנו לא האמנו כמה כוח יש בהם, כוח שאנחנו צריכים ללמוד מהם עליו. אני רוצה להגיד שנייה משהו בתור איש חינוך. אין לנו צוות. באמת שאין לנו צוות, אנחנו מבטלים המון שעות ומקצועות. כשאנחנו מבטלים שעות, הילדים שלכם הולכים הביתה באחת, הילדים שלכם יוצאים הביתה ב-12, הם באים ב-10. מה הם עושים עד 10 ומה הם עושים מ-12? הם ברחוב או ברשת, מה יש להם לעשות שם? אני מאוד מסכים עם דברים שנאמרו פה על לבדוק מה היה עושה הבדל בין, עבדתי גם בעירוני י"א הרבה עם, עם עובדים זרים, עם ילדים של, של עובדים זרים ופליטים. מה ההבדל בין ילד עובד זר טוב לילד עובד זר לא טוב? החלומות, מה שהוא יכול להגשים, המורה המשמעותי שיש לו בחיים, אז לימדתי אותם אומנות. הנוער שלנו שהוא לא עזר מתחבר לאותו דבר בדיוק, הוא מסיים ברבע ל-12 ומה יש לו? מה יש לו לעשות? אנחנו לא רוצים שהוא יסתובב ברחוב, אנחנו לא רוצים שהוא יסתובב ברשת, אנחנו לא רוצים שהוא יהיה בפורטנייט. אנחנו רוצים שהעיר תציע לו מה הוא יכול לעשות כדי להיות בטוב, כדי לא להסתבך בצרות. אבל אנחנו צריכים בשביל זה גם צוות, אנחנו חייבים עוד צוות, לא יודע איך, אני לא כאן כדי להציע את הפתרונות, אני לא יודע איך. אנחנו חייבים שיום הלימודים יהיה ארוך מהשעה 12 וחצי אחת. זהו, ותודה רבה שאירחתם אותנו. אנחנו צריכים את עזרתכם במחאת הפיצה כי זה באמת בסוף לא רק של העיר הזאת, אנחנו רוצים שזה יופץ הלאה ולקבל עזרה בשינוי חוק הנוער, בשינוי חוק חינוך חובה, לבית ספר אין כלים להתמודד עם נער אלים, אנחנו, אסור לנו להרחיק נער, אין לנו הרבה מה לעשות איתו ואנחנו צריכים עזרה מכם. תודה.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: כן אני אגיד רגע רק בשתי מילים, אין לנו הרבה זמן, לא מוצגות פה כל התוכניות העירוניות, עיריית תל אביב יפו עוסקת בנושא של מניעת אלימות, היינו בוועדות אצל ליאור, אני לא יודעת כבר כמה פעמים, הלוך חזור, אמר פעם שעברה זה היה בנושא אלימות כלפי נשים, מקום המדינה לא נרצחו כל כך הרבה נשים. כל ה- כרגע יש עלייה מאוד מאוד גדולה, זה תהליכים חברתיים שעוברים על כלל מדינת ישראל. אבל גם בנשים, קהילה גאה, ערבים, ילדים, כל השונה, יש דברים של, של חבר'ה שעברו פה קורונה ומלחמות ואני יודעת לתת את כל ההסברים ועדיין בחרנו להביא ככה בנקודות, גם התייחסות באופן כללי, לאלימות בני נוער וגם איזשהו drill down ולהראות לכם את העבודה ההוליסטית הרחבה שעיריית תל אביב יפו עושה וממשיכה לעשות. בכל מה שקשור לנוער שמבקשי מקלט וחסרי מעמד. אני אומרת, יש פה ירידה בסמכות הורית, יש פה, הייתה לנו ישיבה שלמה על הרשתות החברתיות וכל הנושא הזה של הטלפונים. וכמה שאנחנו אולי חושבים שאנחנו בועה, אז אנחנו לא בועה, וכל מה שקורה בארץ מחלחל ויורד גם לפה ומתפרץ בכל העוצמות. יש עלייה בכל מדינת ישראל, בכל סוגי האלימות, כלפי נשים כמו שאמרתי, כלפי אוכלוסיות וכמובן כמובן בנוער. יואב יציג רגע ואז אנחנו נציג בכמה מילים על אוכלוסיית מבקשי המקלט וחנן יציג מבחינת סל"ע. כן הושקעו, גם יש תוכנית מסודרת וגם מושקעים המון משאבים, לא היום אלא התחיל אתמול ואנחנו מחזקים ועושים ומתאימים את עצמנו כמובן. הלוך וחזור. אז יואב יציג רגע ואחר כך ניתן אימפקט, יש פה את ענת שתציג את השיח.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: אני חושב שרגע אנחנו, בכלל במסגור שעל זה אנחנו צריכים בכלל לדבר, לדעתי לשנות את הטרמינולוגיה, ל-התנהגויות סיכון ורווחה נפשית של בני נוער.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: סליחה, אתה יכול רק להציג את עצמך בבקשה?

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: יואב הרץ, מנהל יישובי של העירייה מטעם הרשות לביטחון קהילתי. ההתנהגויות סיכון ורווחה נפשית של בני נוער, כי זה לא פוגש אותנו רק במרחב הציבורי, באלימות, זה פוגש אותנו בהתמכרויות, אם זה עולם המסכים, אם זה עולם החומרי משני תודעה, אלכוהול וכולי, והרשת, אבל גם המסגור הכללי שאני חושב שה- לא להוסיף רק את הזום אין על עולם האלימות והמרחב הציבורי. אז ככה, לי קוראים יואב הרץ, אני בשנתיים האחרונות מנהל תוכנית למאבק באלימות, סמים ואלכוהול, יושב תחת רובי, כמשנה למנכ"ל. התוכנית היא תחת הזרוע המקצועית של המשרד לבט"ל, הרשות הלאומית לביטחון קהילתי, מה שהיה פעם השילוב של מצילה, עיר ללא אלימות, ברשות למלחמה בסמים. לנה פה היא מנהלת המחוז, וזאת בעצם המעטפת האזרחית, המעטפת סליחה של המשרד הממשלתי בכל מה שקשור למניעת התנהגויות סיכון, לא רק בקרב בני נוער, אבל כבר לקחנו את הרגע להעלות את זה. אם אתה יכול, רגע, שקף למעלה. אז על התוכנית בעירייה, כמו שאמרתי, אני מפברואר '24 מנהל את התוכנית. בערך אנחנו נכנסנו לתוכנית הזאת במאי 2023. אז בעצם מטרת התוכנית זה להיות זרועה במטה של המשנה למנכ"ל, זה נושא של ממשקי עבודה, יצירת חיבורים-

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: רגע שנייה, זה הזמן, הזכרת לי ושכחתי, זה הזמן להגיד שרובי התקשר אליי, המשנה למנכ"ל כי שאמר, הוא מאוד רצה להגיע לשיבה, זה היה מאוד חשוב לו. לצערו משהו נחת והוא שלח אותך, אני הבנתי שאתה מעדכן אותו בכל מה שכן.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: כן. בעצם, התוכנית היא בעצם זרוע של המשנה למנכ"ל לכל מה שקשור לאיכות חיים במרחב הציבורי, לכל המטרה הזאת. אנחנו במסגרת התוכנית, יחד כמובן כמו שאפרת אמרה, זו לא תוכנית שלי, זו תוכנית של כל העירייה, זו תוכנית של כל השותפים, זה לייצר ראייה מקיפה על כל רצף המענים העירוני, של כלל המנהלים והיחידות, בכל סוגיות התנהלות הסיכון, אלימות, עבירות מין, עבירות רשת, שימוש בחומרים, דגש על בקרב בני נוער, נושא של יצירת חיבורים בממשקי עבודה, בעיקר עם גורמים חיצוניים. שזה משהו שהוא רגע מאוד מהותי, רגע לעשייה עירונית ולשיח העירוני. תוכנית עבודה מדידה, זה מה שאנחנו עובדים עליו, זה מה שאנחנו רוצים, כדי שנתעסק בסוף בשלושת בשלוש דרכים, **במניעה, בשיקום ובטיפול**. ומה שאת, ציפי, אמרת על המניעה, על התאורה ועל הדברים האלה, מה שקשור למניעה המצבית, זה פונה תחת רובי, אם זה בהיבט תאורה, אם זה בהיבט מצלמות, אם זה בהיבט תשתית, לכן הדברים האלה מטופלים. בעירייה שגם צריך לעשות סדר עדיפות עירוני בכוונה לעשות כזה. נושא של בניית תמונת מצב מתעדכנת של תופעות ומפת עבירות זה בשיתוף המשטרה. ממשקי עבודה עם כל המשרדים ומיקוד בתופעות קיצון. חיים, אפשר עוד שקף אחד? כן. אם אנחנו רוצים רגע להתייחס לנתונים שהתקבלו ממשטרת ישראל, נתונים עדכניים לפברואר 2026, 2025. אז פה הנתונים

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

לא מציגים את התמונה המלאה, הם באמת מציגים רגע מה שנקרא את הקיצון, מה שכבר מגיע ל- למשטרה. בשנת 2025 נחקרו 1,928 קטינים בגילאי 12 עד 17 על 3,800 תיקי חקירה, למרות שקטין יכול להיות מעורב בכמה תיקי חקירה.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: תל אביבים?

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: תל אביב, פה כל הנתונים הם רק על תל אביב. עבירות אלימות, 484 תיקים, בעצם שליש מכל מה שיש במחוז תל אביב, מחוז תל אביב, מספר מאוד גדול. סחר ושימוש בסמים 105 תיקים, זו עלייה דרסטית והמשטרה של קטינים. עלייה, המשטרה לא אוכפת שימוש עצמי בקנבים, לכן הנתונים האלה תמיד יראו בכל המדדים של המשטרה אפס, אבל זה לא מעיד על זה שיש ירידה, אלא על זה שאין אכיפה. פשיעת חסרי מעמד ומבקשי מקלט נפתחו בכל מחוז תל אביב, מחוז תל אביב זה הרצליה, חולון, בת ים, בקעת אונו ותל אביב, 117 תיקים במעורבות של קהילה זרה וחסרת מעמד. 96 מהתיקים נפתחו בתל אביב עצמה, בעיר שלנו.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: רק לדייק זה פתיחת, התיק נפתח, התיק נפתח לפי מקום ביצוע עבירה, זה לא אומר שזה ילדים תל אביבים. זה מקום ביצוע עבירה.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: פעילות עבריינית?

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: בדרך כלל זה גניבות, פריצות לרכב, זה הדבר הזה. אפשר לראות פה זה פחות חשוב, אבל את החלוקה בין התחנות, תחנות המשטרה בעיר, בתל אביב יש חמש תחנות משטרה, אפשר לראות את הנתונים.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: זה לא פעילות עבריינית.

אורנה ברביבאי, חברת מועצה: הנתונים פה משקפים את כלל הפעילות.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: את כלל הפעילות.

אורנה ברביבאי, חברת מועצה: תודה.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: זה לא מה שיצא לתקשורת לפני שנה.

אורנה ברביבאי, חברת מועצה: תודה. ומה שיצא הובהר שזה לא כולל.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: הוא היה מגמתי.

אורנה ברביבאי, חברת מועצה: נכון.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: טוב, ירידה במעשי שוד בשנת 2025 בתחנות דרום תל אביב, שזה יפו, שרת ותל אביב דרום. בגלל העבודה המאומצת של המשטרה בפירוק הגרעין של חבורת ה-SSQ, הגרעין הקשה שעוסק עם עבירות נשק ובסמים, ניתן לראות עלייה במעשי שוד ואלימות. הגרעין העברייני הכבד שמופעל על ידי גורמים, גורמי פשע.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: איך זה קשור למה שאנחנו מדברים עכשיו?

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: זה בני נוער.

מוטי רייף, חבר מועצה: תופעת רשת.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: צריך להבין היום, כל נער, בין ישראלי ובין מקהילה זרה, ליאור, שרוצה להרגיש איזושהי תחושה שייכות או משהו, מתאר את עצמו כ-SSQ, והוא אומר אני עכשיו של ה-SSQ. ולא הגרעין הכבד שהימ"ר ישב עליהם ושנעצרו עם האירוע שהיה ב- בצפון העיר, שהם שלפו אותם מהרכבים באמצע, באמצע הכביש. יש עלייה בעבירות אלימות, זה מתכתב עם המגמה הארצית. שימוש עצמי בסמים, כמו שאמרתי, אין קיטון באמת בפועל בצריכה, אלא המשטרה לא אוכפת זה צריכה של שימוש עצמי בקרב קטינים. בני נוער שבנתונים גם, למה אנחנו לפעמים אומרים שהנתונים מוטעים, אז זה נראה עלייה בקרב בני נוער זרים, מה שנקרא בגנבות רכב, נתון מיוחס לכל השב"חים שבאים וגונבים כלי רכב אז צריך לבודד רגע את הנתון הזה. וצריך להבין שעוד פעם, הנתונים הם די מגמתיים שאנחנו, כמו שאורנה אמרה, ניזונים מהתקשורת, כי בשנתיים האחרונות המשטרה בקושי אכפה, היא עשתה יותר במושבים הלאומיים אל מול המלחמה, ולכן כל עלייה שעכשיו נראה היא לא באמת עלייה, זה עלייה כי פשוט מתעסקים בזה. חיים, עוד שקף?

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: יש לי שאלה. בסעיף 6 אתה כותב שיש היה במעשי שוד ואלימות בתחנות-

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: לב תל אביב וצפון תל אביב.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: אתה מסביר את זה על רקע הקלות של התניידות נוער על דו-גלגלי.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: נכון, בגלל זה אנחנו רואים-

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: שנייה, מזה אני מבין שזה לא הנוער שגר שם, אלא זה נוער שמגיע לשם?

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: לרוב כן, אבל-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: זה על בסיס נתונים?

רועי אלקבץ, חבר מועצה: יש לי שתי שאלות קטנה, קטנות, האם זה מתקצב הדבר הזה? והאם יש ניהול של הדבר הזה? האם יש ישיבות? סטטוסים, משימות, מגיעים כל הכוחות.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: אבל כן.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: כן?

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: חילקתי את זה רגע לכמה, לכמה סוגי מענים, בכל מיני גזרות. קודם כל אנחנו עוסקים יחד עם כל היחידות בניפוי של כלל המענים העירוניים, זה אחד. דבר שני, בתחילת, בתחילת השנה רצינו לעשות את זה בחודש מרץ, אבל המלחמה קצת שיבשה לנו את זה. אנחנו נעשה סקר עירוני בקרב כל תלמידי בתי הספר העל יסודיים. זה מתכתב עם הסקר שנעשה כל שנתיים במשרד החינוך. כדי שנקבל תמונת מצב מלאה על בני הנוער בעיר. מה קורה לנוער ומה הם מרגישים.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: זה מתכתב ממה שדיברתי קודם.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: אנחנו במאי, מתי זה אמור לקרות?

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: בספטמבר.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: בתחילת ספטמבר. רצינו לעשות את זה במרץ השנה.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: המלחמה נכנסה, שיבשה את זה.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: לכן אין טעם-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אנחנו רצים בטווחים ארוכים, לא רק ל-

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואלכוהול: הרעיון של המיפוי זה בסוף אנחנו מבינים שבתי הספר הם העוגן הקהילתי. ודרך להבין מה קורה בתוך בתי הספר והייחודיות של כל בית ספר ושכונה, יוכל להתאים מענים ייעודיים הוליסטיים של כל ה- של כל העירייה ולא רק תוכניות מדע.

אביתר קופרנגן, רכז חינוך חברתי ואזרחות בתיכונט: אבל כן אם אפשר להגיד מילה, אם אפשר להגיד מילה על זה, אנחנו הכי מפחדים מהקיץ.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

רועי אלקבץ, חבר מועצה: בדיוק.

מיכל ביטרמן, מנהלת תחום ילד נוער ומשפחה שירותים חברתיים: אני רוצה רגע להוסיף שלגבי הסקר, גם אנחנו עכשיו שירותים חברתיים, זה באמת להבין מה הנוער היום צריך ורוצה, כי הנוער של היום זה לא הנוער של לפני 10 שנים. ויש לנו המון מענים ובאמת אנחנו חושבים שיש לנו מענים ומענים טובים, הוא לא מתאים לכולם. לכן אני חושבת שהמטרה הזאת היא להבין, את הנוער, שזה לא מתאים להם, מה כן מתאים להם-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: לדייק את המענים ואת הפעולות.

יואב הרץ, מנהל תוכנית למאבק באלימות ואכזריות: לדייק את המענים למה שמתאים.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: אם אפשר לומר מעט מה כולל סקר כזה, מה הוא מבטא?

יואב הרץ, מנהל יישובי הרשות לביטחון קהילתי: פרופסור, אז כן אני אגיד. פרופסור יוסי הראל פיש, בסדר? אם תעשו עליו עכשיו בגוגל, הוא עושה את הסקר הזה לכמה משרדי ממשלה, משנת 88. בשיתוף בשיתוף ארגון הבריאות, הוא המוסמך היחידי פה בארץ, מטעם ארגון הבריאות העולמי, זה סקר השוואתי גם למדדים שקורים בעולם. אמרנו, אנחנו תמיד ניזונים ממה שקורה בכל מיני סקרים של אלה וכל מיני עמותות כאלה במצב הארץ, מה קורה פה בתוך המערכת, ומלווה, על ידי מישור מקצועי שמכיר. קיבלנו את אישור משרד החינוך, את המדען הראשי. יש את כל המעטפת המקצועית ולא עוד איזה סקר ב- בגוגל. שאלת, רועי, לגבי התכלול והכל, אז כן, אנחנו מקיימים, מעבר לכל יחידה שעושה פה את הדברים האלה, כי זו עבודה מקצועית של הוועדות. בשיבות תכנון אחת לחודש, גם אם זה קהילה זרה, וגם אם זה הערכות לקיץ, וגם אם ישיבות סטטוס במהלך הקיץ, ואם זה אכיפה. כל הגורמים המקצועיים מכל היחידות במנהלים באים לשולחן אחד-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: מי יושב הרשות?

יואב הרץ, מנהל יישובי הרשות לביטחון קהילתי: לא, רועי התוכנית היא תחת רובי, בניהול של רובי, אנחנו נעשה את הדברים האלה.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: וכמובן שבעצת המנכ"ל יש דיון כל כמה זמן, ראשות מנהלים, אנחנו, המנכ"ל, יושבים, לומדים.

יואב הרץ, מנהל יישובי הרשות לביטחון קהילתי: טוב יאללה בואו נתקדם. עוד אחד, חיים? מרחב ציבורי, דיברתם רגע על הקיץ, אז לאורך השנה כל יחידות העירייה, אם זה המחלקה לקידום ילדים ונוער עם אכפת בלילה, מרכז דרור, מסילה, רוחה חינוכית, פרויקט שיחה לילית של מנהל שירותים חברתיים, מנהל קהילה,

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

סליחה, נמצאים כל השנה ונוכחים במרחב הציבורי, התחלנו לתגבר גם את המענים של קידום נוח של אכפת בלילה בשעות הערב והלילה בצפון העיר, בסדר, המטרה של זה בסוף-

שחר לוי, חבר מועצה: שימו לב, מה שחשוב פה זה הצד הרך. שימו לב, אין פה. נוכחות של ביטחון וסליחה שזה השקף הבא. אבל רק שתראו שלא תתבלבלו, כי לכאורה מה זה המענה, זה לא רק המענה של העירייה, יש פה גם מענה של סליחה, יש פה מענה של המשטרה יחד עם סלע, אז זה גם חשוב שלא תתבלבלו.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: זה הצד הטיפולי מניעתי.

דרור קורת, מנהל קהילה אגף דרום: מדובר פה על המענה החינוכי. הטיפולי, המניעתי, בסדר? המניעתי. וגם פה יש מנעד, אם אין זמן, נלחם על המנעד הזה בטיפול של המענים החינוכיים.

יואב הרץ, מנהל יישובי הרשות לביטחון קהילתי: חגים, חופשות, שזה סוכות, פסח, החופשות הארוכות, מנהל קהילה מתגבר את המענים שלו במרחב, במרחב הציבורי, כדי לתת יותר פעילויות לנוער שאנחנו יודעים שלא נמצא במסגרות. בתקופת הקיץ, בשבוע הבא, בדיון היערכות עזר אצל רובי, מתגדרים שם מענים. אם זה מתחם חופים שנמצא כל שנה, שלושה שבועות, פעיל עד 4:00 בבוקר בחוף טרומפלדור בהובלה של-

אורית קלר, סגנית מנהלת מנהל חינוך: שלושה מקומות, שלושה מקומות בקיץ.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: רגע, שנייה. יואב, סליחה, שנייה אחת. לגבי הקיץ, תהיה ועדת ביטחון כמו כל שנה, היערכות לקיץ קונקרטי. כולם מוזמנים כמובן, בסדר? זה יקרה בחודש הבא.

יואב הרץ, מנהל יישובי הרשות לביטחון קהילתי: פארק דרום, נווה אליעזר, יפו, צפון, מנהל קהילה, כולם שותפים לסיפור הזה. נושא של חיזוק הזרוע של המעורבות ההורית. מרכז הורות בשוטף, זה חברנו אליו להגביר, יותר סדנאות, יותר הכשרות, החזרנו את מה שהיה פעם סיירות הורים, לחלק את הקהילות הורים, כרגע יש 60 הורים מתנדבים בסיירות. אנחנו נגדיר את הדבר הזה וזהו.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: תודה. אז לפני שענת מצוות אימפקט מתחילה, לגבי ילדים ונוער של, למשל, הקהילה זרה. מה שחשוב להבין פה, בסדר? מכל מה שיואב אמר בשורה התחתונה, זה שיש פה מהלך מאוד מאוד משמעותי, ואני יכול להגיד לכם גם באופן אישי, מההתעסקות שלי כל הזמן בתחום הזה, דרך הנושא של תיק הביטחון, מעצם זה שיואב נכנס לתמונה דרך לנה, בעצם דרך הרשות לביטחון קהילתי במדינה, שהם אישרו לנו את התקן הזה אחרי הרבה סיבובים שעשינו מולם, הייתה פה הסדרה. הסדרה משמעותית של כל המערכת, איך היא עובדת, איך לדבר אחד עם השני, מנהלים שונים, מנהל החינוך, מנהל השירותים החברתיים, קהילה וכו'. היה פה איזשהו סנכרון משמעותי מאוד, פלוס

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

תקציבים, שצריך לומר, שנכנסו דרך מאצינג, בעצם שאנחנו עושים עם המשרד לביטחון לאומי וככה בעצם אנחנו יודעים עכשיו יותר טוב וכמו שאמר יואב, זה גם ילך וישתפר כי כל הזמן לעשות עוד פעולות והמיפוי עכשיו שנעשה בבתי הספר שיואב מוביל אותו, שהוא כביכול יואב הוא מזרוע התפעול של רובי, אבל הוא עובד עם בתי הספר, כי זה בדיוק המשמעות של גורם שמסנכרן את כל הפעולות העירוניות בהקשר הזה של מניעה וטיפול, ולכן המשאבים האלה והחשיבה הזאת, אני מעריך, כבר עכשיו שמים אותנו במקום הרבה יותר טוב ממה שהיה קודם, ואני אומר שזה גם ילך וישתפר ככל שאנחנו נלמד לעבוד ככה בצורה יותר טובה. אנחנו עובדים ככה כבר שנתיים, אבל כולנו יודעים, צריך לומר גם, בשנתיים האלה היו גם נסיבות מאוד מאוד מורכבות, זה לא היו שנתיים רגילות שאנחנו הולכים לעבוד בשקט ולהתמקד בנושא, כל הזמן נשאבנו לטיפול בחירום בגלל המצב. אבל בהינתן שיש לנו קצת איים של שקט עכשיו תוך כדי, אני מאמין שבאמת הנושא הזה של ראייה הוליסטית, עירונית, כללית וסנכרון בין כל הגורמים ועוד משאבים ואיפה שמים את המשאבים ואיפה מדייקים את המשאבים, כל הדבר הזה, יקרה בצורה טובה יותר. עכשיו אותו עיקרון בספציפית לנושא של מבקשי מקלט, בבקשה.

ענת: אוקיי, אז היי לכולם, אני ענת מצוות אימפקט, אנחנו נמצאים בתהליך כבר מעל לשנה שבעצם התחיל בתהליך שליווה בעצם את יואב, במחקר מקדים של התנהגויות סיכוניות בקרב בני נוער. בעצם מיפוינו עם כל השותפים העירוניים, ניסינו להבין בעצם מה הן ההתנהגויות שאנחנו צריכים למצוא אותן בעלייה, או קהילות מסוימות שאנחנו צריכים לבוא ולהדגיש ולשים עליהם את הדגש, קיבלנו באופן בעיקר עם השותפים העירוניים, גם מהמשנה למנכ"ל ומנכ"לית העירייה, את ההתנגדות לילדים ונוער מבקשי מקלט וחסרי מעמד. יצאנו לשלב נוסף במחקר שכלל גם בעצם את הרקע התיאורטי, לקח גם את מיפוי המסגרות שבהם הם נמצאים בשעות בתי הספר ואחרי שעות בתי הספר. גם תמונת מצב מספרית, שהיא תמונת מצב מספרית שמתאפיינת פעם אחת בשנה במרץ, ויש לנו ממש מספרים מלפני שבועיים, עוד שנייה תראו אותם. הדבר הזה נעשה בשיתוף עם מרכז במרכז כלכלי חברתי. אחד הדברים הפרויקטים שעלו כבר בשלב הראשוני של המחקר זה המצב מאוד מאוד קשה, ובעצם יצאנו בצורה שהיא יוצאת מהמסלול הרגיל שלנו שעוסק במחקר עומק ואחרי זה רעיונות ופיתוח תוכנית עבודה והקשה של תוכנית הוליסטית, ואיזושהי תוכנית של צרכים מיידיים, עוד שנייה נראה, התוכנית הזאת הוגשה בינואר 26, ועכשיו בעצם נמצאת בתהליכים של התחלת העבודה לגביה. המחקר שלנו הוא מחקר מאוד מאוד רחב, היינו בעשרות מסגרות חינוך פורמלי ועוד 16 מסגרות חינוכיות פורמליות - אנחנו עושים את זה עם ארגוני חברה אזרחית ועם מסגרות של שירותים חברתיים, דיברנו עם עשרות אם לא מאות ילדים ובני נוער, מבקשי מקלט חסרי מעמד וגם עם האוכלוסייה הישראלית, זאת אומרת גם עם מבוגרים וגם עם ילדים וגם כמובן עם הורים של מבקשי המקלט. באמת אחד המחקרים היותר רחבים שעשינו, אנחנו בדיוק עכשיו בשלב שבו אנחנו מציגים את התוצרים של המחקר והזיהוי של הגורם שלו לבוא ולפעול. אם אנחנו, מדברים על תמונת מצב מספרית, המספרים האלה הם ממש מלפני שבוע וחצי, כרגע יש בעיר 4,200 כמעט ילדים ונוער מבקשי מקלט וחסרי מעמד, החלוקה ביניהם, רגע-

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

רועי אלקבץ, חבר מועצה: זה מתחת ל-18?

ענת: עד 18.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: זה ירידה משמעותית.

שולה קשת, חברת מועצה: זה מעט. עזבו את העיר

רועי אלקבץ, חבר מועצה: היו 60,000 וירדו ל-20,000.

שולה קשת, חברת מועצה: לא, גם לערים אחרות בישראל, לא טוב להם פה, גם לבת ים ולחולון ולפרדס כץ ולמקומות נוספים.

גל, מנהלת מסיל"ה: אבל אם אפשר רק להגיד שנותרו, נותרו המוחלשים ביותר וטוב אני אתן לענת, אבל נותרו המוחלשים ביותר, שמבחינתנו המספרים ירדו, אבל זה מאוד מטריד.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: קנדה לא קולטת אותם יותר, זה נעצר.

ענת: הייתה עזיבה גדולה אחרי שנת 23' המספרים האלה קטנים בשלוש מאות מהמספרים של שנה שעברה. זאת אומרת, אנחנו הגענו לאיזשהו, וקיים איזשהו צפי למספר אחר בעוד מספר שנים.

יש פה היבטים של נשירה סמויה. בעצם הם הנתונים מבוססים על טיפות חלב. אני אסביר שנייה. כל, כל הילדים בסופו של דבר עונים על ההגדרות של נוער בסיכון. כל אחד מהם עונה לפחות על קריטריון אחד. אנחנו מסתכלים על כלל הרצף הזה שהוא בעצם סיכון גבוה לסיכון גבוה מאוד, יש פה את הסף הפלילי שהוא סף גבוה, בו הפרויקט, היכולת לבוא ולטפל בו, הוא בזרועות של אכיפה ורווחה. הפרויקט שלנו לא מתעסק במה שעובר את הסף ה- את הסף הפלילי. עם זאת, אנחנו מנסים לבנות תוכנית הוליסטית שמסתכלת יותר על מניעה ארוכה יותר, לא מגיבה למה שקורה בשטח, אלא מתכננת תוכנית אסטרטגית-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אני עוצר אותך, שנייה. וזה הולך עם מה שמוטי דיבר קודם, אמרת שלא כולם עבריינים, אבל כולם, בהגדרה של גורמי מקצוע, נמצאים על הרצף הסיכוני. ולכן כן צריך להקדיש ספציפית לאוכלוסייה הזאת טיפול, מענה אחר, שונה קצת מכל מה שאנחנו בוחרים, בסדר? זה רק-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: אבל כן השינוי פה שלאורך השנים, עם הפיזור במדינה, אגב הייתה בזמנו פיזור שלא יצא לפועל בצורה מסודרת, לא משנה, אז נותר כן כאילו מי שכבר אין להם לאן ללכת והכל וזה רק מחדד את הבעיה.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

שחר לוי, חבר מועצה: זאת גם האוכלוסייה המוחלשת ביותר.

ענת: התוכנית צרכים יעדים שלנו בעצם ניסתה לענות על הקצה יותר של מה שנמצא עדיין בסיכון הגבוה יותר. זו תוכנית משולבת של מנהל שירותים חברתיים, חינוך וקהילה, שבעצם יצרה כלל מענים שמתאימים לרצף הסיכון כדי לנסות למנוע בדיוק את המקומות האלה. יש בה עו"ס נערים ונערות ועוד פעילות שקשורה לשוטטות, מועדון לנוער בסיכון, גישור שפתי עבור בתי הספר כדי לקבל ולחזק את הקשר עם ההורים, מרכז לימודים, למידה, מרכז אלה מועדוני, בית ספר שבילים, סליחה, בית ספר גשר, זה בית ספר לחינוך מיוחד, שחלק מהילדים שאנחנו רואים את המופע הזה ברחוב, נמצאים בתוך בתי הספר האלה. ובנוסף גם הרחבה של מרכז דרור, גם בתוך המרכז עצמו וגם בשכונה התקווה, שבו הוא לא פעל עד הגשת התוכנית הזאת. התוכנית הזאת אושרה בינואר ונבנית כרגע. כרגע אנחנו בעצם מתחילים לקחת את תוכנית העבודה שבעצם עוד פעם מתעסקת בשאלות איכויות עומק, שזה פערי ההתפתחות שהילדים מתמודדים איתה מגילאים החל מגילאים צעירים. אלמנטים של זהות ושייכות.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אני רק רוצה לומר ששוב, מה שראינו פה זה ממש בדוגמית, בקמצוץ, מאשר פרקים מאוד מאוד כלליים. בסוף מדובר על מהלך, עומק מאוד משמעותי שעשו פה צוות אימפקט בשיתוף אפרת, בשיתוף כל גורמי העירייה הרלוונטיים, כדי שוב פעם למפות ולעשות סדר איפה אנחנו עומדים, מה הבעיות שאנחנו מתמודדים איתן, ולמול זה מה המענים שאנחנו יכולים לתת.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: כן, קיבלנו תקציב משמעותי.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: כמה מיליונים? לא זוכר את המספר.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: כמה?

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אבל. כמה מיליונים. אפשר להעביר לך את זה.

שולה קשת, חברת מועצה: הצגת את זה בצורה מאוד כללית.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: נכון.

שולה קשת, חברת מועצה: היינו באותם דיונים-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: לא, לא היינו באותם דיונים. שולה, לא היינו באותם דיונים כי לא הצגנו את הדבר הזה. שולה, שולה, גם תקשיבי, אני יודע שאת אוהבת לדבר, אבל גם תקשיבי.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: גל, את יודעת להגיד פילוח של כמה משפחות יש פה בתל אביב?



ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

גל: כמה משפחות אנחנו לא יודעים, אנחנו יודעים, כמה משפחות זה יוצא בסוף? אני לא יודעת להגיד, אין לנו הערכה. זה 4,000 ילדים. ילדים מעל גיל 18. יש סדר גודל של 20 אלף, קצת יותר מ-20 אלף מבקשי מקלט וחסרי מעמד ביחד-

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: שזה כמעט חצי ממה שהיה לנו בעבר המספרים.

גל: חלק מהמשפחות הן משפחות ללא ילדים ויש הבדלים בין משפחות של מהגרי עבודה שהן לרוב משפחות קטנות יותר עם פחות ילדים, רגע אני מדברת על מהגרי עבודה שאיבדו את מעמדם-

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: כן מהגרי עבודה.

גל: לבין מבקשי מקלט, שאז בדרך כלל המשפחות יותר גדולות, ואני אגיד שגם הרבה פעמים משפחות של אימהות חד הוריות במצב סוציאקונומי מאוד מאוד מורכב.

שחר לוי, חבר מועצה: אני חייב להגיד שזה יוצא פחות או יותר 2,000 שקל לילד, אני לא חושב שזה יספיק.

גל: אני כן רוצה להגיד פה גם בשולחן הזה שלצד המאמצים המאוד משמעותיים שאין ספק שאנחנו צריכים לעשות כעירייה ונעשים ואני חושבת שזה סופר חשוב, יש פה את הסוגייה שנאמרה פה קודם של הילדים, בלי אופק, בלי עתיד, זה לא חונה בסוף אצלנו הדבר הזה, אבל הוא מאוד משמעותי והוא מחלחל למטה, אני רק רוצה להגיד שהיום ילדים בכיתה ג', אני רק אומרת שהיום ילדים בכיתה ג', מערכת ההשתייכות שלהם זה SSQ.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אז אנחנו מכירים את הבעיה, כמו ששולה גם ציינה, דיברנו עליה בעבר. המטרה פה היא כן להתמודד עם הדבר הזה בכלים שלנו. הם לא כלים מלאים, הם לא כלים שלמים, אבל כן לתת איזה כלים-

גל: עם זה אני הולכת ואני עד הסוף אני רק אומרת שצריך לזכור שיש לנו את הכוכבית הזאת.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: חיים, אני יכול להגיד משהו לפני שעוברים?

שולה קשת, חברת מועצה: השאלה אם הכלים שיש לנו הם באמת כלים שיכולים לייצר שינוי בניהול.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: ואם לא? ואם לא?

שולה קשת, חברת מועצה: אז צריך אסטרטגיה, שיהיה יותר כסף, לקחת ממקום מסוים להעביר את זה לפה, זה אס-או-אס.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: שולה אני אסביר, הכלים שיש לנו, יש לנו כלים, תקשיבי, יש לנו כלים של משאבים, לשים כסף, לשים אנשים, לשים כלים, לשים זה, ויש לנו כלים של סמכויות, בסדר? זה לא אותו דבר. אנחנו יכולים בכלים שיש לנו מבחינת סמכויות לשים את מירב המשאבים, שוב, לפי המיפוי, לא סתם לזרוק כסף, אלא לפי הצרכים האמיתיים, לפי מה שבאמת צריך, לפי מה שגורמי המקצוע מגדירים. זה המטרה, זה המטרה. כמו שנאמר פה בתוכנית מיידית של מה שמופה פה, על ידי צוות אימפקט, מה עכשיו צריך להיכנס כמה שיותר מהר, זה בתוכנית אסטרטגית בהמשך. עכשיו, הפירוט של זה, אם תרצי, בשמחה אפשר לשבת אחד אחד על הפירוט של זה, שאני לא חושב שעכשיו ניכנס לזה כי זה לא, לא יוציא אותנו מהסיפור.

דרור קורת, מנהל קהילה אגף דרום: אני יכול להגיד משהו? לפני שעוברים לאכיפה, יכול להגיד משהו בנושא גם המענה?

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: קצר, בסדר דרור?

דרור קורת, מנהל קהילה אגף דרום: בקצר, לפני שאנחנו עוברים, כמו שבשקף נאמר, יש את הילדי הקיצון, תיכף נדבר על האכיפה, משטרה וכל זה, אני לא רוצה לגעת בזה. אני רוצה לדבר איתך על החינוך הפורמלי. אין ספק נאמר, זה לא רק קהילה זרה וצריך תוכנית הוליסטית שתוקפת את כל הזה, דיברנו על זה, דיברו מספיק. אני רוצה לדבר על כן מה שקורה, על אותו נוער שלא קצה, שעדיין לא בקצה ובא לנו למרכז דרור בשבטי הצופים. אנחנו במנהל קהילה וכל הזמן מנסים איכשהו לתפוס לא כל הקהילה זה רק מה שאמרתם, יש ילדים מדהימים ואותם אנחנו מנסים להחזיק. שבוע שעבר, פלוגת המג"ב שנמצאת בדרום העיר, התפרצה לשבט הצופים, עשו חיפושים, צילמו ילדים, עוצרים את החניכים שלנו, של מרכז אור של ילדים טובים, חנונים, כמו שראינו, עם סיכון, אבל עדיין הם אותו נוער, שעדיין אפשר איכשהו להשאיר בקצה-

חנו פרץ, מנהל אגף סל"ע: בסדר, הנושא הזה טופל, הנושא הזה טופל.

שולה קשת, חברת מועצה: רגע, אנחנו רוצים לשמוע מה הוא אומר-

חנו פרץ, מנהל אגף סל"ע: זה טופל, טעות של שוטר מקומי קורה כשמדביקים, כשאומרים, רגע, שנייה שולה, שנייה.

דרור קורת, מנהל קהילה אגף דרום: אבל זה לא נגמר בזה, זה לא נגמר בזה. החניכים שלנו בדרך הבית, ממרכז דרור, בפעילויות שלנו, עוצרים אותם ברחובות וזה, לראות שלא שופכים את התינוק עם המים.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אתה עושה את זה סוגיית, מה שנקרא, שיטור יתר.

דרור קורת, מנהל קהילה אגף דרום: תקיפת יתר.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: בסדר גמור, אנחנו נרשום-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: בטח מהאנשים הטובים שהם גם ככה במסגרת.

שולה קשת, חברת מועצה: תרשום בבקשה גם שאני הותקפתי על ידי בן אדם מזעזע, עברין פושע עם סוחר סמים, עם גז מדמיע ויש תיעוד. הפיל אותי על הרצפה, הפיל עוד בחור על-עלי, ואני לא יודעת איך ידעתי מזה בחיים, חשבתי שהוא הולך להרוג אותי, עם גז מדמיע, הגיעה משטרה, הגיעו פקחים, אפילו לא עצרו אותו, אמרו לי אנחנו לא משחררים אותו. הלכתי למשטרה להגיש תלונה, אין. שחררו אותו למרחב, בן אדם מסוכן שמשמש בגז מדמיע כנשק.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: בואו תנו לו רק לסיים את המצגת ואחר כך.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: קודם כל שלום לכולם. שלום לכולם. תראו, בסוף, בסוף נאמרו פה באמת הרבה דברים, ואני בדרך כלל לא נוהג להיות ראש קטן ולהגיד אני מתעסק רק באכיפה, רק בכוח, באיך אומרים בתחנה האחרונה, ממש לא. אני, אני פועל ויוזם, להיות שותף, גם בכל הצדדים שנאמרו פה לפני, אני חושב שבסוף הביטחון לא מתחיל ונגמר בכוח. זה לא, זה לא עובד בצורה הזו, כאחד שהרבה שנים בתחום הזה, כאחד שגם היה יושב ראש ועד הורים בעיר בת ים 16 שנה, חי, נושם, נוער, מכיר נוער, הייתי קצין בילוש נוער, מכיר הכל. ואני חושב שבאמת כל הפעולות שצריכים לעשות פה מעבר לתחנה שאני אדבר עליה שהיא התחנה שכרגע נמצאת באחריותי וכמובן באחריות המדינה/משטרה, בסוף יש פה הרבה דברים שצריך לעשות ונעשים. כמה, למה אני לא נכנס לזה, אני רק אומר שיש פה חשיבות יתר לכל מה שנאמר פה וצריך להקשיב, כי לפעמים בסוף אני מעדיף שאליי אני אהיה באמת התחנה האחרונה, אני אהיה זה שבסוף יתעסק, עם אותם אלה הבעייתיים, אותם אלה שדקרו, שזה באמת הקיצון של הקיצון. אני אגלה לכם סוד שאולי אתם לא יודעים. אלה שהם באמת באמת אלימים, שבאמת מייצרים את החששות של הנוער שהיה פה, זה באמת, אני לא רוצה להגיד בודדים, הם כבר לא בודדים, אבל הם הולכים וגדלים, אבל עדיין אפשר לשלוט בזה. אני אומר לכם, ואפרופו השיטור יתר שנעשה, זה גם זה מצוין מה שנעשה פה סביב הסיפור התקשורתי והלחץ שעשה. חבר'ה, זה זעזע גם למעלה את הפוליטיקאים, את מפכ"ל המשטרה שנתן הנחיה לעשות פה מה שנקרא רעידת אדמה וזה בא לידי ביטוי שהוטרום קיבלו מה שנקרא, מוטיבציית יתר, ובין היתר עשו גם טעות ונכנסו למקום כזה או אחר, שמיד לאחר מכן תוקן מול המפקדים, אבל זו לא מגמה, הם לא יבואו ולא יעשו את זה כהתרסה, אלא פשוט כשאומרים לך שיש חבר'ה בצבע שחור, מה שקרה בדקירה בהסתדרות, זה ילדים בצבע שחור, ראינו אותם בסרטון. אז אוטומטית הוטרום הולכים לחפש את מי שכביכול אלים בצבע שחור וזהו לא ביישוב, זה לא בהכרח, כי אנחנו יודעים שיש איתם גם פיליפינים-

עכשיו, חברים, תראו, אנחנו, אנחנו קודם כל, לא רק בגלל האירוע הזה, גם כן לפני, אנחנו אמרנו את זה ואני יודע ואני חייב להודות ולציין שכן, יש תמימות דעים בהנהלת העירייה ובכל המועצה, כל המועצה, אני

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

יודע גם, אני לא רוצה להיכנס לפוליטיקה, שגם אורנה לכאורה וגם כל מי שנמצא באופוזיציה בעד להגדיל את אגף סל"ע כדי שתהיה פה יותר נוכחות. כי בסוף אין מה לעשות, ביטחון צריך להיראות. כשרואים, אתם יודעים איך ג'וליאני פתר את הזה? שם מקוף בכל רחוב, פתר את הבעיה. אני לא אומר עכשיו בואו תשימו סל"ע בכל סמטת רחוב. התחלנו לשים סיירים בשכונות, יש פה אחד מהם דוגמה מצוינת בנווה שאנן, יש שוטר וסל"ע אני חושב שבסוף הנוכחות פה היא שם המשחק, וזה מה שדרך אגב עשינו מהרגע שבו באמת קרה מה שקרה, אז הגברנו את הנוכחות שלנו בגינות, באותם מקומות שהחשש של אותן כנופיות עברייניות שבאו בכוונה לנסות ולפגוע ולשדוד, זה גם שנאמר פה על ידי גל, זה גם איזשהו סוג של, אני עכשיו שייך, גם הרבה פעמים משתמשים בסיפור של ה-SSQ ובכלל, רחוקים שנות דור מה-SSQ. דרך אגב, נרשם לי, ואני בדקתי את זה מול המשטרה, מבחינת 99 SSQ אחוז מהם בתוך בבית סוהר. זה לא אומר שהבעיה נפתרה, כן? הם ישתחררו, הם לא יהיו כל החיים בבית סוהר והם מחוברים למשפחות פשע, וזה משהו שאנחנו צריכים להתמודד איתו, המדינה צריכה להתמודד איתו, לא רק עיריית תל אביב. אנחנו הרחבנו את הפעילות שלנו, כמו שאתם רואים, שמתם לב, השם של האגף השתנה. אנחנו מה-1.5, הנהלת העירייה החליטה להעביר אלינו את מחלקת הביטחון, נמצאת פה זהבית, ממלאת מקום-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: תקשיבו טוב כי זה משהו דרמטי, תקשיבו.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: זה משהו שהוא באמת חשוב שתכירו. זה עוד, זה עוד כוח-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: חנן, תתחיל מההתחלה את הנקודה הזאת.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: אני אתחיל מההתחלה. אנחנו מה-1.5 אגף ביטחון וחירום כמו שאתם יודעים, בעיריית תל אביב היו שני אגפים שעסקו בתחום הביטחון. אני עסקתי בתחום הביטחון בעיקר במרחב הציבורי, והאגף השני עבד בתחום הביטחון במוסדות החינוך, במתקני עירייה, באירועים, היום הכל עבר אליי, זה אומר שהיום אני מרכז את כל הנושא של הביטחון מקצה לקצה, מהילד שנמצא בבית ספר, ועד הילד שנמצא בצופים ולמצעד הגאווה, למבלים במצעד הגאווה, וכמובן לעבודה במרחב הציבורי, לביטחון במרחב הציבורי. וזה, זה אירוע, זה אירוע שמבחינתי גם קיבלתי פה איזשהו סוג של כוח נוסף, בחלקו הם עובדי עירייה ובחלקו הם גם קבלנים, שאני הולך לנתב ולייעל את הכוח הגדול הזה, בהגדלה, ולצבור אותם ממש כמו סלע. זאת אומרת, אם עכשיו רגילים לראות 40 ניידות בשטח, אז יראו 70 צוותים בשטח. אנשים לא יכנסו בדיוק ויראו מה כתוב, אם זה בשירות עיריית תל אביב או עיריית תל אביב. אנחנו נוסיף רק את המילה בשירות, אבל בסוף לילד, לחבר'ה שמסתובבים, יעבור אותה ניידת עם הצ'קלקה, היא תייצר את הביטחון, הולכים לעשות את הדבר הזה, זה דרך אגב עדיין לא מספיק לאתגרים שיש לנו פה בעיר. אז גם הנושא הזה.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: גאוות יחידה.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

חנו פרץ, מנהל אגף סל"ע: כן, זה ברור, אני חושב שעוד פעם זה הסיפור של המיתוג והגאווה. ובאמת הדבר הזה הוא חשוב לא רק לנוכחות אלא באמת גם למי שנמצא ועובד באגף הזה. אנחנו עושים, אנחנו לא מחכים. אומנם יש מנהל קהילה ויש חברי מועצה שעושים ויש סגני ראש העיר שיוזמים. מפגשים עם תושבים, אני לא מחכה. אני יוזם גם מפגשי תושבים, במיוחד באותן נקודות חמות שאני מכיר אותן, אני יודע שהן בעייתיות, גם בדרום, גם בצפון, גם במרכז, גם ביפו. אנחנו, יש לנו קבוצות וואטסאפ שלנו, אפרופו דוגמה מצוינת, פארק דרום, לקחנו את פארק דרום כפרויקט, שמתי שם מנהל, שמנו לו משרד בפארק דרום, זה עובד מדהים, מקטסטרופה שהייתה שם, הפקרות, ירדנו שם באמת באחוזים מאוד מאוד גבוהים מבחינת ההתפרעות, הקורקינטים והאלימות והשודים שהיו שם, והאלימות שהייתה שם ירדה כי אנחנו מה שנקרא כל הזמן נוכחים שם. יש לנו פלטפורמה של נקודות חמות. חבריה, חוף בוגרשוב, רק סתם שתכירו, חוף מאוד מאוד, מנהל אגף חופים יושב לי פה, מאוד בעייתי, באים לשם כמויות גדולות של נערים ועכשיו בכלל לקראת הקיץ מגיעים עוד יותר, באים לאקשן. באים תרסיסי פלפל עם סכינים-

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: הם לא מהעיר.

חנו פרץ, מנהל אגף סל"ע: ולרוב הם לא מהעיר, את צודקת, והם מגיעים לשם-

דרור קורת, מנהל קהילה אגף דרום: בתחנת האוטובוס שם.

חנו פרץ, מנהל אגף סל"ע: כן, בדיוק, וגם את התחנה, יש שם כמה דברים שאנחנו הולכים לעשות שם, גם להזיז את התחנה, גם לשים יותר מצלמות, גם לתגבר, יש פה את איציק שלקח את זה פרויקט באמת אישי ומתכלל שם את כל הכוחות ואנחנו באמת מצליחים ככה קצת להרגיע, אבל עדיין זה אתגר. יש לנו גם את בית דני, יש לנו לא מעט נקודות חמות שאנחנו בסוף מבינים שאם אנחנו לא נמצאים שם, אז באמת תהיה, תהיה רעידת אדמה. אני אומר את זה באמת כי התושבים צועקים לשמיים. ובטח אתם כחברי מועצה מכירים את זה היטב. אנחנו בקשר רציף עם קציני הנוער, עם המודיעין, אפרופו ציפי, מה שביקשת, אני היום, אני בקשר כל כך טוב עם המודיעין, שאם פעם המודיעין היו שומרים את המידע בשבילם, היום הוא אומר לי את זה, אחי, אני קצר בכוח אדם, אני צריך אותך. תקשיב, הולכים עכשיו לשדוד שם ומעבירים לו את המידע הזה, אנחנו נמצאים שם, זה גם קורה. ואני אומר לכם, אני לא דיברתי על המשטרה, כן? אבל אתם יודעים שבתל אביב יש 50, 60 אחוז משטרה בכל חמשת התחנות יש קושי מטורף-

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: שאלה, כמה תקנים חסרים?

חנו פרץ, מנהל אגף סל"ע: אפרופו מג"ב, אני תכף אגיד לך, אתם יודעים למה יש למשל מג"ב יותר? למה יש מג"ב? למשטרה יותר קל לגייס מג"ב, אפרופו סדירים וגם אנשי הקרן מקבלים יותר כסף. אז זה יותר קל. שוטרים בתחנות המשטרה, יש בממוצע בין 50 ל-60 אחוז איוש, 40 אחוז תקנים שלא מאוישים. עכשיו, יש לזה השלכות גם עלינו, זה פחות חוקרים, אני רוצה-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: וכמו שוטרים יש מתנדבים כפול. עשרות אלפי מתנדבים.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: אני אומר לכם שהדבר הזה הוא בעוכרינו, אתם יודעים למה? כי בסוף גם הרגל המסיימת, אני מדבר תמיד על הדבר הזה שנקרא רגל מסיימת, אני היום עוצר. אנחנו עוצרים, היום הבאנו וזה פורסם בדיוק אסף שיד- שידך לי, מישהי, ש- אחות של חיילת שהאח שלה לוחם סירת מנכ"ל, נפל ב-7 באוקטובר. והיה לו קורקינט שהוא השאיר, שנשאר, קורקינט שלו, שהיא השתמשה בו, וגנבו לה אותו, גנבו לה את הקורקינט. אסף ראה את זה בזה, צילם, שלח לי. אחרי שעתיים אתם רואים את החבר'ה האלה הלכו, תפסו את הגנב בנווה שאנן כבר, ואנחנו כבר יודעים לאן הם הולכים\ אנחנו יודעים מי קונה מהם את הקורקינטים. קורקינט שעולה 3,000 שקל ב-100 שקל למנה-

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: חנן, למה אנחנו לא סוגרים את החנויות?

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: רגע, תכף נדבר גם על הדבר הזה.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אין לו סמכות, אין לו סמכות לסגור.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: אני אומר בגדול, הסיפור הוא שאנחנו באמת נכנסים גם לנישואים, שלא תמיד אנחנו אמורים להיות שם, שזה בעיקר משטרה. זאת אומרת, גם היום לבוא, אני תופס אותו, מגיע שוטר, בסדר, אז הוא מסכן. לא. צריך יותר, יותר, חוקרים, יותר משילות, בתי משפט, יותר מה שנקרא עונשים, זה גם מתחבר בסוף להכל. אז אני מדבר כרגע באמת על הנושא של הידוק הקשר, הובלת מבצעי משילות, אנחנו עושים המון מבצעים, רק היום עשינו מבצע בנווה שאנן, מה זה מבצע? זה לא מבצע של רק סל"ע, סל"ע, משטרה, פיקוח עירוני, קורקינטים-

שולה קשת, חברת מועצה: איפה בנווה שאנן?

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: כל מה שיש. מבצעים נגד הסוחרים סמים, נגד העבריינים, נגד כל מי שמחולל פשיעה.

שולה קשת, חברת מועצה: למה הם כל הזמן נשארים שם?

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: אנחנו עושים הרצאות, דקה שולה, אני אענה לך. אנחנו עושים הרצאות, אנחנו נכנסים, רק אפרופו מרכז דרור, יש פה את דניאל שנכנס לתוך המרכז הזה, מדבר איתם, לא בקטע רק אכיפתי, אלא באמת בקטע חברי, איך ביחד, איך לא כדאי להסתבך. וכן הלאה וכן הלאה. כל הדברים האלה אנחנו עושים אותם, וכמובן שאנחנו עכשיו, רק גל זה קצת ימינה שאני אראה שלא זה, אנחנו עם רשות החוסן, אנחנו עושים פעילות, באמת מדהימה סביב הנושא הזה להכשיר, החוסן מכשירים את האנשים שלי איך לגשת לאירועים האלה, לדעת לזהות מי באמת הבעייתי ומי הלא בעייתי, איך לרתום אותו. וכן, עכשיו הקמנו לאחרונה את היחידה שהיא הסנונית הראשונה של שוהה רחוב, שזה סיירים שהם לא רק בנושא

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

אכיפה, הם גם בנושאים חברתיים, זאת אומרת אם אנחנו מזהים עכשיו איזשהו דר רחוב, שוהה רחוב, שיש לו איזושהי תקווה להיגמל, אני באותו רגע תופס אותו, שם אותו ברכב שלי, לא למעצר, לגמילה יחד עם מנהל שירותים חברתיים. זאת אומרת, אנחנו עושים פה, איזשהו משהו שהוא באמת, משולב, אבל שוב, בסוף אני תמיד אומר, אני נמצא פה כדי, איך אומרים, להראות, להראות ולהרתיע ולמנוע וגם לתפוס. גם לתפוס, כן, איפה שיש בעיות, אנחנו נמצאים שם, ואנחנו גם עובדים הרבה פעמים על פי שעון חיים, כי הלוואי הייתי 500 איש, אז הייתי יכול להשקיע, יותר, ואני מודה פה לחברים, שאני יותר מושקע בדרום וביפו ובמרכז קצת, אני פחות מושקע בצפון וזה, זה לא שאני לא מושקע בצפון, אני מושקע, אבל לא מספיק. אני רוצה להיות מושקע בצפון כמו שאני מושקע בדרום. אני רוצה שיהיו לי חמישה צוותים בנווה שאנן, גם ברמת אביב ג'. אני רוצה את זה, כי גם ברמת אביב ג' יש, כן, כמו שנאמר פה, הנה בבקשה. אני רוצה לתפוס אותם לפני שהם כבר פורחים ויוצאים לדרך רעה.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: וזה יקרה בעזרת השם.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: בעזרת השם.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: אני רק רוצה להוסיף על מה שחנן אמר, חלק ממה שסל"ע עושים, אני חושבת שזה מה שמיוחד אצלנו וראוי לציון. זה שלדוגמה פקחים מגיעים לתוך המקומות שלנו, עירוניים כמו בית דרום וכו', עם ילדי מבקשי מקלט.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: רכזים קהילתיים.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: רכזים, ויושבים עם הילדים ומסבירים להם שגם יוצרים איתם אמון. שסל"ע הוא גב שלהם, כי יש הרק, היום ילד בצבע שחור מפחד ללכת וכולם יורקות עליו וכולם חושבים שהוא SSQ וכאילו יש קושי, אז דווקא מה שחנן עושה, שפקחים שלו מגיעים לתוך המקומות, יושבים עם הילדים ודווקא מנסים לייצר איתם, קשר הפוך, לא מפחיד, אלא שהם גם מגנים עליהם, זו גם אמירה בעיניי עירונית.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: משפט אחד. ניידת או אופנוע של סל"ע שנמצא בנקודה, עושה את ההבדל.

גל: לגמרי.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: זה עושה את כל העבודה.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: אבל בסוף אני גם, שמיכה קצרה, והעיר דורשת.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אסף בבקשה.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

אסף זמיר, סגן מ"מ ראש העירייה: טוב, שלום לכולם. אני מברך על הדיון. אני שמח על כל מה שנאמר, אני חושב שסלי"ע עושה עבודה נפלאה, נפלאה, ובכל מקום שבו היא פועלת היא מאוד מורגשת, זה רק הולך ומשתפר, לא בכדי אתם מקבלים המון מחמאות. אנחנו באמת רוצים שזה יגדל. עכשיו אחרי שסיימתי את הדבר הזה, אני גדלתי פה בשנות ה-80, אחותי הקטנה יכלה ללכת ברחוב בארבע בבוקר, לא היה סלי"ע, לא היה שום דבר ולא הייתה לה שום סכנה. אפס סכנה. אף אחד לא פחד, היא לא פחדה ואי אפשר לנהל את הדיון הזה, לא בתוך קונטקסט של איפה המדינה נמצאת, ואיפה החברה הישראלית נמצאת, ומה האתגרים שאנחנו נאלצים להתמודד איתם ארוך טווח. כי אין אכיפה והרתעה בעולם, שיעלימו את תופעת האלימות בקרב ילדים שאין להם מה להפסיד. כן. ואני מסכים שניידת בכל מקום היא עוזרת. אני חושב שזה נורא-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: לא מה שאמרנו, לא מה שאמרנו.

אסף זמיר, סגן מ"מ ראש העירייה: שהגענו למצב שצריך ניידת בכל מקום. אני בדיוק הסברתי להורה מהגימנסיה לפני שעה, שניידת בכל מקום, לא באמת יכולה להיות בכל מקום. היא לא יכולה להיות-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: זה נורא שגם יש לנו מאות אלפי חיילים בכל מקום ומאות טנקים ומאות מטוסים, זה המצב.

אסף זמיר, סגן מ"מ ראש העירייה: היא לא יכולה להיות בכל מקום. היא לא יכולה להיות בכל מקום. היא לא יכולה לעקוב אחרי כולם. כשנוער רוצה להיות אליס, או להתנהג בהתנהגויות סיכוניות שמאיימות עליו ועל הסביבה, הוא מוצא את הדרך רחוק מהניידת. והפתרון הזה שהוא בבחינת הרגעה, כדור הרגעה, או תחושת ביטחון למי שרוצה בה, אני לא מזלזל בה, היא חשובה, וזה במאה אחוז מה שנעשה, עם המשטרה, בלי המשטרה, עם הורים מעורבים, את המקסימום שנוכל. אבל, הדבר הזה צריך להיות קריאת השכמה לכולנו. לאתגר האסטרטגי של טיפול חינוכי וחברתי ורווחתי לכל הנוער הזה. כי אין דבר כזה ילד בן 12 שדוקר, שאפשר לטפל בו באמצעי אכיפה. אין. אי אפשר לבוא לילד בן 12 להגיד לו דקרת, נגמר הדיון, אתה בכלא עכשיו לנצח וזהו. ואם זה ילד שהגיע לגיל 12 ודוקר, בין אם הוא זר ובין אם לא, דרך אגב, כי האלימות בארץ היא כל הגילאים, כל הצורות, היא נובעת מהעובדה שאין משטרה פעילה, ויש אווירה פוליטית חברתית עוינת ורעל, וכוכבי הרשת זה רועי סטאר ומרדכי דוד, ובמשפט של ראש הממשלה עומדים השרים מאחורה ומקללים את בית המשפט, ופוסט טראומה מהמלחמה, ואנשים עם נשקים, ופרופיילינג שנובע מפחד ומתפרץ, וזה מתפרץ ואז רואים שאין אכיפה. כשמשו מתפרץ ורואים שאין אכיפה, אז זה בכל התחומים. אז הומלסים שהיו פעם שוכבים בצד ורק מבקשים כסף, פורצים לתוך בתים וגונבים אופניים, ואלימות בכל פשעי השנאה. וגונבים טלפונים בים, והנוער רואה ואז הנוער מבין, וזה נוער שעבר קורונה, ועבר 40 יום השנה בלי להיות בבית הספר, והוא חסר מסגרת, והוא חווה את המתחים בבית, ואם הוא זר, אז הוא גדל לפעמים בלי לדעת מי אבא שלו, ששלוש השנים הראשונות שלו הוא גדל בתוך מרתף שלא חיבקו אותו, בתוך עגלה שאמא שלו עבדה שתי משמרות ואפס ליווי רגשי והתפתחותי. ואז כשאנשים מגיעים לגיל 12 וזה המצב, לא משנה מאיפה הם, לא יעזור שהם יהיו רק אצלנו, לא יעזור שיעצרו אותם לחודש. והמענים

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

שאנחנו צריכים לתת, הם הרבה יותר גדולים משנתנו עד היום, ולא שלא ראינו את זה בא, ולפעמים עד שלא מגיע ומתפוצץ לך משהו בפנים, אתה לא מתעורר כמו שאתה צריך להתעורר. אבל העבודה שצריכה להיעשות בעיר הזו ובמדינה כולה, כי ימנו זלקה זה לא בתל אביב, יואל להנגה זה לא בתל אביב, והמנהלת של הבריכה בקריית אונו, לא יודע איפה, זה לא בתל אביב וחצי ממי שמסתובב בתל אביב הוא לא מתל אביב. נכון, אנחנו גם קולטים פה את כל מי שמגיע. ועדיין, כאמירה ערכית חברתית של העיר הזו, הנושא של אלימות והמשמעות שלה, ההשפעה שלה על החברה, היא צריכה לעלות מדרגה בבתי הספר, היא צריכה לעלות מדרגה במנהל השירותים החברתיים, היא צריכה לעלות מדרגה במנהל קהילה, והיא צריכה לעשות את זה כמו שחברי רועי אמר, בצורה הוליסטית, עם תוכנית, עם הרבה יותר משאבים. עם מסגרות שלא היו בעבר, עם הגדלה של תקנים, ועם הבנה שבמקום שאין משטרה ולפעמים אין מדינה, לפעמים גם במערכת החינוך יש משבר כוח אדם גדול מאוד ואם לא נעשה אנחנו, שום הרתעה של אכיפה לא תעזור. לכן, הדיון הזה הוא חשוב במיוחד כי הוא לא רק אכיפה. מנהל שירותים חברתיים, מנהל קהילה, מנהל חינוך, מורים ותלמידים, איפה אתה? תלמיד שדיבר כל כך יפה.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: יונתן.

אסף זמיר, סגן מ"מ ראש העירייה: יונתן שדיבר כל כך יפה. מגיע לך ללכת לעבוד ולא לפחד. וייקח זמן עד שמישהו יוכל להבטיח לך שזה יהיה המצב. אבל ככל שאנשים יצפו ולא יוותרו ולא יפחדו ויהיו ביחד בדבר הזה ויעלו אותו לראש סדר העדיפויות שהיום, הוא לא ייעלם, וככל שהוא לא ייעלם, הוא יצטמצם. ייקח הרבה משאבים, ייקח הרבה זמן, אני בטוח ביכולת של העירייה הזו, של העיר הזו ותושביה לעשות את זה ביחד, אני שמח שזה דיון ראשון שמתקיים, אני מקווה מתוך הרבה.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: תודה אסף, אורנה כן.

אורנה ברביבאי, חברת מועצה: אני רוצה להגיד תודה על הדיון ולהגיד את הדבר הבא, תראו, התופעה היא לא תופעה רק בתל אביב, אבל בתל אביב זה בא לידי ביטוי ביתר שאת, אנחנו מבינים למה, העיר השנייה בגודלה, שמושכת אליה, מאוד אטרקטיבית, אנשים מגיעים מכל הארץ, מכל הסיבות הנכונות והלא נכונות, וזה מתפרץ כאן. אני מאמינה באמונה שלמה שביכולתה של העיר הזאת לייצר שינוי משמעותי כהוכחה למדינה שאפשר לעשות את זה אחרת. ויש פה את הכוחות הפועלים שיכולים לעבוד ביחד. יש פה גם את ההיבטים החינוכיים, יש פה גם את ההיבטים הקהילתיים. גם את היבטי הרווחה וגם את היבטי האכיפה וה- והחוק. אני חושבת שאנחנו צריכים לעשות שינוי מידי של סדרי העדיפויות בעירייה, מתוך שתי תפיסות עולם. אחת, זה בדינו, אני חושבת הפוך ממה שחושב ראש העיר במובן הזה שאנחנו נחכה כי אף אחד לא יבוא, אין שם אף אחד למעלה. אולי בורא עולם יש, אין בממשלת ישראל מי שעכשיו יזדעק ויבוא ויגיד אנחנו באים לקראתכם כי ל- ולעזור לעיר הזאת שסובלת, ואנחנו רואים את הנתונים, הם חמורים. למרות כל המאמצים שעושים פה ואני אומרת בכנות כוונות אנשים טובים שעושים את מקסימום המאמץ ובסוף השינוי לא קורה ב- במהירות ובדרך שהוא צריך לקרות כך שנערים יסתובבו, בעיר בתחושת ביטחון, בשום

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

חלק, חלק מהעיר אגב, וצריך להגיד מה שהיה בדרום העיר ונשאר והיה שם ולא טופל בזמן, אני לא באה להתנגח, באמת שלא. יש עכשיו צעירים ברחוב שמרגישים חוסר ביטחון, אז זאת הבעיה שלי עכשיו, לא שום דבר אחר. אבל מה שלא טופל בזמן שם, זלג והגיע לכל חלקי העיר. ועכשיו, אני חושבת שצריך לעשות עדכון תכנון, מה שנקרא. אני מביאה את זה מעולמות אחרים. אתה יוצא לדרך לשנת עבודה, אתה רואה, אתה שם תוכניות, מציאות טופחת על פניך כי קרה משהו, יש קורונה, יש בעיות פליליות, יש ביטחון וזה, עושה עדכון תכנון, משנה נקודת מצב תקציבית, משנה סדרי עדיפויות ואומר קנוסה כולה, שיפט, אנחנו לא ניתן לדבר הזה לקרות, בעירנו. לא יקרה. למה? כי יש לנו את המסוגלות ויש לנו את היכולת, ויש לנו פה אנשים טובים, מצוינים, עם הניסיון הכי טוב שיש להם להתמודד עם זה. לקחת את זה ולשנות את נקודת הייחוס בעירייה. יש בכוחנו להפוך את היוצרות, ואתם יודעים מה? להיות תוכנית דגל במדינה.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: לא, לעיריית תל אביב עשרות מיליונים זה בקטנה-

אורנה ברביבאי, חברת מועצה: אני אומרת, עזוב רגע, זה לא רק משאבים, זה העובדה שאתה נכנס בוקר טוב לילדים בבית ספר ואומר להם אני באתי להגן עליכם. אתם יכולים ללכת לפארק, אני שומר עליכם. והעובדה שההורים חלק מהמשמרות כוננות, והעובדה שהמופת, הוא ילד שאתה לוקח אותו כמודל ולא הילד שמכה. ושינוי כל מודל התמריצים בבתי הספר וההבנה שבסוף זה אנחנו לא יכולים רק לטפל בסימפטומים אלא בבעיות עצמן. אני מאמינה שתל אביב יכולה להיות העיר המובילה בישראל, אתם יודעים מה? בעולם אני מאמינה. שיכולה לשנות את סדרי העדיפויות ולקבוע סדר יום אחר, זה בדינו. אבל קודם כל להחליט שאנחנו לא מחכים לאף אחד, שתיים, לייצר שינוי גם בתקצוב וגם במיקוד ספציפי במה שאנחנו רוצים. וממש שולחן עגול, תראו כשאני מסתכלת על זה אנחנו ממש לא בהיבט הפוליטי, אבל אני רוצה להגיד כשהייתה הפשיעה הערבית וסגלוביץ' החליט שהוא עושה שולחן עגול עם כל הגורמים, מה שהחוט שהוא משך שם, היה המפתח לשינוי.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: כל שבוע, עם כל הגורמים בעולם.

אורנה ברביבאי, חברת מועצה: הסיפור הכלכלי היה משמעותי. הוא רדף, הוא הבין שהסיפור של הכסף, תרדוף אחרי הכסף, תגיע לפתרון. לקחת את הדבר הזה, אני זוכרת לא מעט פגישות בעניין הזה כשרת כלכלה לאיך הכסף מתגלגל ואיך אנחנו עוקבים אחריו, once נגענו בזה, היה שינוי מהותי, תראו את המספרים, פר שנה. אני חושבת שאנחנו צריכים למצוא, לא, לא לעסוק בסימפטומים, אלא לנתח את הבעיה, לנטר אותה, להתנפל עליה עם כל המוחות הטובים שיושבים פה ולייצר תוכנית מיידית שאתה מסתכל קדימה אתה רואה את השיפור. חברים, תודה רבה.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: הדס, כן.

הדס רגולסקי, חברת מועצה: אני רציתי רק להגיד קודם כל תודה רבה על הדיון החשוב, הממשק עם סלי"ע זה באמת זכות גדולה מבחינתי. אני רוצה להגיד שני דברים חשובים, ואתם תקשיבו. אחד, שכל הכבוד, גם



ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

ליל- בני נוער מתל אביב, מהתיכונט, הם אלה שהרימו את הכפפה, וכל הכבוד אביתר. על המהלך הזה שאתם הרמתם כצוות חינוכי, זה מאוד מבורך שזה הגיע מתל אביב וזה הגיע לכל הארץ-

רנן פריד רמות, רכזת טקסים ואזרחות בתיכונט: אנחנו צריכים את התמיכה שלכם, הנוער צריך פה את התמיכה של עיריית תל אביב.

הדס רגולסקי, חברת מועצה: ולכן אני אומרת, הפעילות הזאת שיצאה מתל אביב ותמיד יוצאת מתל אביב, היא צריכה להמשיך להיות מתל אביב ובעניין הזה אני מצטרפת לאורנה. אני רוצה להגיד דבר אחד, ליאור וחיים, שאחד הדברים שאין לנו מענה, העובדה שיש רק 60 הורים בסיירות הורים, זה בדיחה וחרפה, אני אומרת את זה כהורה.

אסף זמיר, סגן מ"מ ראש העירייה: העובדה שיש מה?

הדס רגולסקי, חברת מועצה: שרק 60 הורים בסיירות הורים.

אסף זמיר, סגן מ"מ ראש העירייה: סיירת הורים זה דבר שבאים אליו הרבה אנשים, ואז הם יוצאים למשמרת, ואז לא קורה כלום. ואז לא בא להם לבוא יותר למשמרות. ואז זה הולך ומתפספס.

הדס רגולסקי, חברת מועצה: אחד, אנחנו צריכים לשים שם פוקוס על הדבר הזה כדי לעבות את זה ולהוסיף עוד אנשים שם. הדבר השני, שאני חושבת שהוא סופר פשוט, זה מסגרות של מכינות קדם צבאיות ושל שנות שירות שלא קיימות בעיר, לא חיצוניות, מספיק, כי ראינו במלחמה שהייתה לנו, הפעלתי מכינה אחת שהייתה בדיזינגוף סנטר ולא הייתה עוד מכינה נוספת להפעיל בתחנה המרכזית וכו', ואני חושבת שכל שיהיו יותר מכינות ושנות שירות בעיר, יהיה פתרון. וגם אני חושבת שהעיר צריכה להתחיל להפעיל, ואמרתי את זה כבר לאפרת לפני שנתיים, אנחנו צריכים להתחיל להפעיל שנות שירות גם, לנוער חסר מעמד וגם לערבים ביפו כפתרון. שיתן להם איזושהי משמעות, כי הם לא חלק מהשלב הבא של הילדים שלנו שבגיל 18 הולכים או לשנות שירות או לצבא. ואין להם את זה, וזה אחד הפתרונות שצריך להציג.

שולה קשת, חברת מועצה: אפשר עוד משפט אחרון?

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: אני אתן לך משפט אחרון.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: משפט אחרון לשולה, לרועי.

שולה קשת, חברת מועצה: משפט אחרון, אני ממש מצטרפת לכל הדברים שהיו פה, כולל של אורנה. מה שאמרתי בעבר לגבי הסיורים המשותפים עם קבוצות הורים, אני גם הצעתי בעבר, גם לקחת הורים מ-נגיד, קהילות מבקשי המקלט, קהילות הערביות ביפו וכו', לשתף אותם יחד עם סל"ע, אני העליתי את זה בעבר,

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

אני חושבת שזה יכול לעשות איזשהו שינוי משמעותי. ורק לגבי התחנה המרכזית, אני לא יודעת מה הקטנה עם המכונה אבל-

הדס רגולסקי, חברת מועצה: לא, לא הייתה שום פעילות של מכונה-

שולה קשת, חברת מועצה: לא הייתה פעילות של מכונה, הייתה פעילות של קהילות מהגרות העבודה-

הדס רגולסקי, חברת מועצה: הכל בסדר לא אמרתי שולה לא להעצים. אמרתי שהפעלתי מכונה אחת בסנטר. ולכן אם היו בעיר עוד מכונות, זה יהיה אפשר להפעיל אותן במקומות אחרים.

שולה קשת, חברת מועצה: בסדר מה שאני רוצה להגיד-

הדס רגולסקי, חברת מועצה: לא הפעלתי אותן כי לא היו כאלה.

שולה קשת, חברת מועצה: אני, אני בכוונה אמרתי את זה. כדי שאנחנו נדע להעריך לא רק מכונות, אלא גם קהילות מהגרות עבודה, מבקשות מקלט ולראות אותם, שהם לא יוותרו שקופות, את העשייה שלהם. עושים שם דבר מדהים.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממנה תיק אלימות ומיגור אלימות: כן. אני דווקא רוצה להשאיר יותר, אפרת, במסגרת שאלה, נזרק כאן באוויר המון פעמים העניין, כמה עיריית תל אביב יפו אמידה, אמידה כספית. נעשה עוד כסף ועוד כסף. אז אני יכול להבין, אני יותר אגב אתיחס לצד הזה של השולחן. אני באמת יכול להבין שאם נכפיל, נשלש או נרבע את הכוח של סלי"ע, אז יהיה לי שוטר בכל פינת רחוב. אז התופעה, אני מניח שהתופעה, אם סלי"ע יהיה בכל פינת רחוב, אז אני מניח שהתופעה תעבור לבת ים, לרמת גן, לגבעתיים, כאילו יהיה להם נוח כי כאן יהיה, אבל ברמה הלאומית, זה לא הפתרון שאנחנו עושים את זה. אנחנו היינו יכולים לפתור את הבעיות של הגננות, הסייעות, כי לתת יותר כסף, ואז לא יהיה גננות, לא ברמת גן, לא בגבעתיים, כי אנחנו יותר עשירים. אבל זה לא זאת אומרת, זה סבבה אולי בוועדה שחיים מנהל, שזו ועדת הביטחון, ובאמת נגדיל, ובאמת העבודה של סלי"ע עושה. אבל בוועדה של מיגור אלימות, ואני כאן ממה שאני רוצה להפריד את זה, צריך את החינוך, לחנך כדי שזה לא יקרה, אנחנו רוצים להגיע לסיטואציה שהכוח של סלי"ע יקטן ולא יגדל, כי אתם חונכים את הנוער ואת כולם ועשיתם פעילות שלא תהיה עבריינות, שלא יהיה הדבר הזה. אנחנו לא פותרים בעיה בזה שאנחנו צריכים משטרה הרבה יותר חזקה וגדולה, ואולי יו-אנחנו צריכים לחנך. ואני חושב, אני לא חושב, את יודעת מה, יכול להיות שאתם באמת עושים את זה. אבל אני לא הצלחתי להבין ואני לא הרגשתי שזה יותר משתקף. הייתי רוצה שתשימו יותר לב מה אתם עושים שדקה לפני שחנך נכנס לפעולה, אתם תהיו שם בפעולה, אתם תמנעו את הילד הבא שיוצא ממסגרת, הילד הבא ששולף סכין, הילד הבא שמביא את הגז לפלל או כל מיני תיאורים שאנחנו שמענו כאן. טוב, זו הייתה שאלה, זה לא היה דיון, זו הייתה שאלה.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

אלה בורוביץ', סגנית מנהל יחידת נוער וצעירים: אז אני אענה, קודם כל, אנחנו עושים הרבה, זאת לא הייתה מטרת הדיון היום ולא, לא הצגנו מה עושים, ברמת המענים בפירוט, יואב דיבר באמת על דברים כלליים. ואם תרצה לדעת, נשמח לפרט. אני אגיד רק שמעבר למה שאנחנו עושים בשביל שיהיה חינוך, צריך אנשי חינוך. והבעיה היא לא המשאבים, לפחות לדעתי, ואולי יסכימו איתי חברי שהם עובדי העירייה, שהמשאבים בהחלט מוקצים לנו ומספרים לנו שבאמת אם יש צורך ימצאו המשאבים. הבעיה היא שאנחנו חלק ממשבר כללי, מדיני, מתמשך, בחינוך-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: גם בחינוך הבלתי פורמלי.

אלה בורוביץ', סגנית מנהל יחידת נוער וצעירים: בטח, לא, כשאני אומרת חינוך, אני מדברת על חינוך Across the board מהבוקר עד הלילה וקשה מאוד למצוא אנשי חינוך, לא כי אין לנו את הכסף לשלם להם, אלא כי זו עבודה שהיא קשה, כולנו, מעבר לזה שכולנו מתחרים על אותם אנשים-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: היא לא מתגמלת מספיק.

אלה בורוביץ', סגנית מנהל יחידת נוער וצעירים: היא לא מאוד מתגמלת-

ג'יזל: אז זה כסף.

אלה בורוביץ', סגנית מנהל יחידת נוער וצעירים: וכמו שאתם רואים, הנוער מקצין ומקצין, ולהיות הבן אדם בקצה שעובד איתו, זה באמת מאוד מאוד מתיש וקשה, ולהיות זה שלוקח אותו רגע לפני שהוא הולך להתנהגות הסיכונים. אז הלוואי והייתה לי תשובה פרקטית טובה יותר, לתת, אבל התסכול אני חושבת אצל כולנו עכשיו לקראת הקיץ, שאנחנו צריכים לגייס עובדים-

ג'יזל: אבל זה כן קשור לכסף.

אלה בורוביץ', סגנית מנהל יחידת נוער וצעירים: הוא מאוד יקר.

ג'יזל: אבל אלה זה כן קשור למשכורות שאנחנו משלמים להם, זה כן קשור, אם היית משלמת להם יותר היה לך אנשי צוות.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: בדיוק.

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: רגע רק, אני אגיד שרק עיריית תל אביב, גם עיריית תל אביב, גם עיריית תל אביב הגדולה וגם כל העיריות, זה לא סיפור רק של חינוך ושל עירייה, יש פה סמכות הורית שהולכת ומתדרדרת, יש פה עוני שהולך וגדל, יש פה אלימות ברשתות החברתיות, יש אלימות בטלויזיה. אנחנו מסתכלים על אלימות בני נוער היום. הייתי פה לפני פחות מחודש אצל ליאור, את אותו דיון על רצח

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

נשים ופגיעות מיניות בילדים. יש פה תופעה שהולכת ומתרחבת. שהיא בבסיס הערכים של החברה שלנו, אסף דיבר על זה, כולכם דיברתם על זה, עושים 1,000 סל"ע ו-1,000 מורות בבית ספר, וגם זה לא יעזור אם הבית הרוס ו-ו- ואין תמיכה ומעטפת.

ג'יזל: אם יש לנו מועדוניות של אכפת, של ילדים בסיכון ואנחנו לא יכולים להביא אנשים כי הם לא מגיעים במשכורות האלה, אז בדיוק אז זה לא, אז זה לא מקדם אותנו.

אורית קלר, סגנית מנהלת מנהל חינוך: לא, אני רק אגיד משפט באמת. קודם כל, נמצאים פה באמת הורים ותלמידים ומורים, ואני אישית ממש גאה על המדבקה הזאת. ועלו פה באמת, ליאור, לשאלתך, יש לנו, יכולנו, אנחנו באמת לא באנו, אף אחד לא ביקש מאיתנו להביא את כל התוכניות, סדנאות, הרצאות, מענים, גם דיפרנציאליים, גם קבוצתיים ששוטפים את כל בתי הספר, אני מאוד מסכימה גם עם ההלך של אימפקט וגם עם יואב הרץ, שאנחנו הולכים לבדוק את כל מה שקורה היום בסוג של הדברים שאנחנו מכירים ונמצאים כדי לבדוק מה עוד או מה לדייק או מה לעשות יותר טוב. אנחנו כל הזמן, הסוגייה הזאת, יום יום על שולחנו. היא לא קורית כי עכשיו קורה משהו במרחב הציבורי. במרחב הבית ספרי זה כללים אחרים. הדברים, יש להם פרוטוקולים, יש להם, יודעים מה לעשות בתוך בית הספר, ומטפלים עד הסוף מאוד, מאוד, ברצינות, ויעידו על זה גם אביתר ורנן, רנן, נכון? רנן. שהם בתוך, הם חלק מצוות בית ספר. אני אגיד שזה לא נושא למנהל אחד, אני לא אוהבת את זה ששואלים מה בחינוך, מה בקהילה, מה במשטרה, מה בזה, זה פשוט לא נכון. אני חושבת שבשנה האחרונה נעשית פה עבודה, מי שמוביל את זה זה רובי. יושבים פה, אני מה- גם אני הייתי פה, גם בכובע של רווחה חינוכית וגם בכובע עכשיו של החינוך, הייתי פה כמה פעמים, אני בטוחה שאפשר לעשות יותר טוב, אנחנו כל הזמן שואפים לעשות יותר טוב, ומי שיש לו רעיונות ופתרונות, נא להגיע, הנה אילנה עכשיו אמרה לי, אז נא, היא תהיה איתי בקשר, היא תגיד לי יש עוד תוכנית, יש עוד מכינה, זה נור- זה קל להסתכל על זה מהצד ולהגיד מה לעשות, ויש את מה שעושים. וגם אני רוצה להגיד לכם, החברות היקרות שלי ממנהל שירותים חברתיים, וגם לך, אביתר, צריך להפסיק גם את הדבר הזה, יודעים כולם את הבעיות. כולנו יודעים את הבעיות, את הבעיה של הצוותים, את הבעיות של כל הבעיות, עלו פה בערך כל הבעיות של מדינת ישראל, בואו נסתכל מה כן אפשר לעשות. וגם איך אנחנו עושים יותר טוב, וגם לקחת אחריות כל אחד בחלקת האלוהים שלו, ולא רק להגיד מה, מה לא בסדר, כי ההפך, אני חושבת שאנחנו כאנשי חינוך צריכים להקרין הפוך. אני לא רוצה שיונתן יפחד ברחוב, ולא ש-

רנן פריד רמות, רכזת טקסים ואזרחות בתיכונט: קרן.

אורית קלר, סגנית מנהלת מנהל חינוך: קרן תפחד לצאת בשמונה בערב, וגם לי יש ילדה בת 14, יש לי גם ילדים יותר גדולים. וזה נכון שזה שונה ממה שהיה בעבר, אבל אין לנו דרך אחרת חוץ מאשר להתכנס ביחד, כולם, ולעשות את המציאות ליותר טובה, כי בסוף, רגע, כי בסוף, סליחה, כי בסוף אנחנו כולנו פה, אף אחד לא הולך לשום מקום ואנחנו צריכים לטפל-

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

קרן אסרף: אם אפשר להוסיף משהו שגם מתקשר למה שאתה אמרת וגם למה ששניכם אמרתם, אני גם חברה כאילו בצופים ושנה שעברה-

רועי אלקבץ, חבר מועצה: שבט ג', כן?

קרן אסרף: נכון, והאמת שבכיתה יא לקחתי על עצמי להיות בשבט חוץ, שמי שלא מכיר, זה אומר שלוקחים מדריכים משבטים עם הרבה יכולת ושמים אותם בשבטים יותר מוחלשים בדרום תל אביב, ואני הדרכתי בשבט כפיר, אם משהו מכיר, לא רחוק מבית דני ומכל האזור. אני יכולה להגיד לכם שאני הייתי בשבט של ארבעה ילדים, הדרכנו כיתות ט'. לא עבר אני חושבת חודש מהשנה ומשהו מהצוות שלי שעבדנו ביחד על פעולות ובאמת התנדב בדיוק כמוני, מי שהיה בשבט בכפיר וכאילו גם חברים שלהם ואתם יודעים, כל הקהילה הזאת, גילו שהוא אוהד הפועל והם אוהדי מכבי ופשוט חיכו לו באיזשהו יום עבודה כלשהו, עשו לו לינץ' שהוא לא, הוא לא ממש ידע מאיפה זה בא לו, והוא במזל הוא יצא רק עם פנס וכמה חבלות, אבל יכול להיות שמיותר לציין שההורים שלו לא הסכימו לא לחזור יותר כי לא הצלחנו להבטיח לו אפילו את הביטחון הבסיסי. אז מה שאתה אומר אתה צודק שזה מתחיל בחינוך חד משמעית, אבל בשביל שאנחנו נוכל להמשיך להגיע ולחנך ולעזור לילדים בכיתה ט', שהיה להם סיפורים מזעזעים בבית, ובשביל שאני אמנע מאותו ילד, שרגיל לרוץ אחרי שבט הגבעה, מי שמכיר, ולרוץ אחריהם עם סכין, אז בשביל שאני אוכל להמשיך להגיע, צריכים כולם להבטיח לי שאני יכולה להגיע לשם מבלי שירביצו לי, מבלי שאני אותקף, מבלי שההורים שלי ישנו, שהם יוכלו לישון בלילה כשהם יודעים שאני ביום עבודה שם עד מאוחר.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: שלומי בבקשה.

שלומי, מנהל סיור קהילתי: אוקיי. בואו ננייד. אין בעיה. אני שלומי, מנהל יחידת הסיור הקהילתי.

אורית קלר, סגנית מנהלת מנהל חינוך: איזה יחידה?

שלומי, מנהל סיור קהילתי: סיור קהילתי. סיור קהילתי של אגף סיירות. שמעתי את כל מה שמדברים פה, באתי מרקע לפני בכללי של משטרה. אני יודע, אני לא אגיד את זה בצורה כזאת, אני יכול להגיד לכם ככה, 11 שנים אני פה, הגיע חנן, ואני לא אוהב בדרך כלל, אני בדרך כלל גם לא מחמיא לאף אחד-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: גם חנן לא אוהב שמחמיאים לו.

שלומי, מנהל סיור קהילתי: ב-11 שנים, ברגע שהגיע חנן, אני יכול להגיד לכם, אני, כאחד שראה כמעט הכל, מופתע, הייתי בכל בפיגועים שהיה בתל אביב, אני באמת מופתע מהיכולות, ובאמת הרצון העז הזה, הרצון העז הזה לעזור לבני נוער. הרצון לעזור לבני נוער, הרצון להיות בכל מקום, בכל זמן נתון, ב-24 שעות, אין לו אח ורע, אני אומר לכם, ואתם יכולים לבדוק אותי גם בזה, אין דבר כזה. אני קורס. אני אחד שקורס.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: שלומי, תן לי משהו שאתה עושה בעבודת סיור קהילתית-

שלומי, מנהל סיור קהילתי: אין משהו שאני לא יודע לעשות-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: לא, בבני נוער.

שלומי, מנהל סיור קהילתי: בבני נוער. אנחנו מגיעים. קודם כל, הוא לא אמר את זה, זה חשוב לציין. כל בית ספר שיש, אנחנו נכנסים, סל"ע ליום ילק"ם מביאים את הכלים שלנו. יום ילק"ם מביאים את כל הכלים של סל"ע, כולל משטרה, כולל רחפנים בבתי ספר.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: הפנינג של ביטחון, של שיטור.

שלומי, מנהל סיור קהילתי: קולטים את הילדים, אלה שעושים עליהם חרם, לוקחים אותם אלינו אישית, כל שר מקבל ילד שעבר חרם ומטפלים בו אישית. באים איתו, מחזקים אותו, משחקים איתו כדורגל, קונים לו מתנות, מכספינו האישיים, לא קשור לכלום. זה הוא לא עובר על סדר היום אם הדבר הזה לא מבצע. עזוב שגם עיוורים והכל, אנחנו אין כמעט כל, מי יש לו פה פייסבוק? אני מאמין לכולכם. ראיתם את הקבוצה גונבי האופניים? אני זה שמחזיר את האופניים, 1,500 זוגות אופניים בשנה.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: שלומי אל תיקח אחריות עכשיו יותר מידי...

שלומי, מנהל סיור קהילתי: לא, לא, תבינו, ממקום, מרצון טוב לעזור לתושב-

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: וזה לא התפקיד שלנו זה התפקיד של המשטרה-

שלומי, מנהל סיור קהילתי: ואנחנו עושים את זה. אנחנו מגיעים לבתי ספר-

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: רגע, אנחנו תקצבנו בקדנציה הקודמת סיירת על אופנוענים, שהם הולכים מבית ספר לבית ספר, ויש אירוע.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: זה השלב הבא, ליאור, זה מה-1.5. זה אני יודע, נדבר על זה. זה עובדי קבלן, אבל אני ארתום אותם גם כן והם גם יהיו שותפים למוסדות החינוך, לקרבת מוסדות החינוך, לצופים, לכל מה שצריך.

שלומי, מנהל סיור קהילתי: חשוב לפרסם גם, יש בפייסבוק, סליחה, באתר העירייה, למי שלא יודע, מההורים וגם אתם תדעו, יש סייר קהילתי בכל שכונה-

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: יש את הטלפון האישי שלו.



ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

שלומי, מנהל סיור קהילתי: אתם יכולים, יש את הטלפון האישי ותמונה שלו.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: דרך אגב, הוא צריך, אני רוצה שתיתן לו את הטלפון-

שלומי, מנהל סיור קהילתי: נמצא לכל דבר ועניין-

קרן אסרף: אנחנו מכירים אותו עם הסאגווי.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: נכון. אנחנו נמצאים בכל פינה, אנחנו טורפים כל דבר שיש.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: אנחנו גם בהם מטפלים ואני יכול להגיד לך, אני אישית יום יום שם. אני אישית, יום יום בחוץ זה דברים חשובים שאגף סל"ע עושה מה שלא היה ולא יהיה.

אביתר קופרנגן, רכז חינוך חברתי ואזרחות בתיכונט: רק רציתי להגיד לגבי זה שאנחנו האנשים שכן עושים, ואני ארבע שנים מחנך את הכיתה הזאת שבה הילד הזה שעשו לו לינץ' והילד הזה שיושב פה, לא עזבתי, יש לי 37 ילדים בכיתה, אז אנחנו כן עושים. ומה שאנחנו כן עושים, לא, אני יודע, אבל אני אומר, כששאלו מה כן? אז אני חוזר לסוף ואני אומר, מה שכן זה שהם הצליחו, לא משנה, הם הצליחו, הילדים האלה, להרים את המחאה הזאת כדי שזה לא יהיה רק עיריית תל אביב ויעבור לחולון ולבת ים, אלא כדי שזה יהיה כל הארץ. ושזה יוביל לשינויים אמיתיים, לא רק במשאבים של תל אביב, אלא במשאבים של המדינה ובחקיקה. כי שוב אני אומר, אין לנו הרבה מה לעשות, לא מבחינת היעדר צוות ולא מבחינת הרחקה של תלמידים אלימים. יש לנו שומר אחד בכניסה לכל בית ספר. השומר הזה הוא בדרך כלל איש נחמד מאוד או אישה שהם, הם לפי- הרבה פעמים פנסיונרים, זה לא מרתיע את האנשים שנכנסים עם סכין לבית הספר, זאת האמת, אנחנו צריכים עזרה, אנחנו אוהבים אתכם ואת מה שאתם עושים, אנחנו צריכים עוד.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: חיים אני יכולה דקה שנייה.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: רועי.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: קצר, אני רוצה להגיד שנייה משהו מניסיון שלי, באמת ארוך שנים לבעיות רב מערכתיות כמו שקורות פה. זו בעיה רב מערכתית ועם הרבה מאוד רבדים. אני רוצה דווקא להתחיל במשהו אופטימי, ולכן כאילו אומרים המדינה, תקשיבו טוב, שנתיים וחצי עם ישראל עושה דברים מטורפים, אני ראיתי אלפי אנשים בעיניים שלי, מילואימניקים, סדירים, בים, ביבשה, באוויר, איפה שאתם לא רוצים? מה שהעם הזה עובר בשנתיים וחצי זה מראה על חוסן מטורף ועל יכולות מדהימות שיכתבו בספרי הימים, על גם אנשים שהם אנשי ביטחון וגם אמא רגילה ששולחת את הילדים שלה ו- לגן וצריכה להכניס אותם לממ"ד וכולי וכולי. יש כאן, שלא נהיה באיזה סוג של מדינה תבוסתנית, שהעם הזה פה עושה דברים מאוד, גם בכלכלה, והרבה מאוד דברים. אם כן, ממשלה מאוד מאוד בעייתית, עם הרבה דברים שהם מוזנחים, ואנחנו יודעים שזה מחירים קשים. אבל תסתכל על הפרופורציות איפה אנחנו נמצאים, מה היכולות של

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

המדינה ושל העם הזה, הן מטורפות. שלא לחשוב שאנחנו באווירה. אני רוצה שניה להגיד כמה דברים קטנים, אלף אני מוכן לעזור בדבר הזה.

עיריית פררה, מנהלת אגף חינוך על יסודי: גם אני.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: כי יש לי ניסיון בזה. צריך שלושה דברים. א', תפיסה. תפיסה. ככה עובדים. להבין את הבעיות, לשים תפיסה ותוכנית. אין מה לעשות. צריך הובלה של מישהו אחד, בעל שיעור קומה, דרמטי בעירייה, שיוביל את זה. אי אפשר להוביל פרויקטים, אני ראיתי ים של דוגמאות, מסגרת מול ישראל מצרים, בעיות, בעיות, צריך מישהו שמוביל דבר כזה. זה לא יכול לעבוד בבתי כאלה משותפות זה לא עובד, וצריך לרכז מאמץ, ואני חושב שעניין של הכסף ועניין של הפרופורציה, תקשיבו טוב, שלב ראשון בכל הערים בעולם כדי להוריד גובה להבות, צריך ביטחון פיזי, זה לגמרי לגמרי מאסלו. ואחרי זה, כמו שהתחילו בלבנון עם חמש אוגדות, עכשיו ירדו לשתיים. אתה מרכז מאמץ ואחרי זה, ייקח זמן. החינוך חשוב מאוד, וכל הרבדים החברתיים קריטיים. אבל זה רבדים שקורים בו זמנית, זה פשוט קורה כל הזמן בו זמנית. אם זה לא יעשה ככה, זה ימשיך באהלן אהלן, ונהיה כמו מטומטמים-

שולה קשת, חברת מועצה: יהיה פה יותר גרוע.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: סבבה, עוד שנה הבאה נהיה פה, נתונים יותר גרועים.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אני רוצה להגיד לך שמה שאמרת דווקא לשמחתי כן קורה, אני מסכים איתך בעיקרון. מה שיואב הציג זה בדיוק הסיפור של לאגד הכל לתוכנית אחת, לתוכנית עבודה מסודרת, למישהו אחד שמוביל.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: לא ראינו אותה, אני חבר מועצה, מדבר על זה, כל ישיבת מועצה, אומרים לי שאני מטומטם, שאומר לך, לא מבין, אני מספר לך-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: רגע, יואב הציג פה את המסגרת. אתה רוצה לשמוע את כל הפירוט – אתה מוזמן בשמחה לקבוע איתו פגישה.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: לא לשבת, זה משהו ציבורי, זה לא אישי. כמו שאומר לי היועץ המשפטי, תשלח לי מייל, לא מייל. כמו שבהתחדשות עירונית לא טופל הרבה שנים ונראה לאן הגענו, וגם פה צריך להיות משהו שהמועצה מכירה אותו, יודעת אותו, זה אירוע לאומי כמעט.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: רגע, רגע, בסדר, נשמע את כולם. נשמע את כולם.

דניאל: ערב טוב לכולם, אני אציג את עצמי, דניאל מאגף סל"ע, 11 שנים, 10 שנים באגף. נולדתי וגדלתי בדרום תל אביב כנער בסיכון, כל החיים שלי נפלטתי מבתי ספר, נער שוליים, מצב סוציאקונומי מאוד

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

עמוק. ופספסנו פה, אנחנו מדברים, דיברנו פה המון, העלנו המון נושאים חשובים, הן מבחינת חינוך, הן מבחינת אכיפה, אבל דבר אחד לא נגענו, בסדר? ילד, נער, בכל צבע, בכל תנאי, בכל גובה, צריך משהו אחד שיאמין בו, בסדר? לי, למזלי, היה את זה. היום אין את זה בשטח. לי, למזלי, אז היה תומר דוברת, יאמר לזכותו. אח יקר שלי שגידל אותי מגיל 16, 15. זאת אומרת שזרקו אותי מבתי ספר ו-

מיכל ביטרמן, מנהלת תחום ילד נוער ומשפחה שירותים חברתיים: באיזה מסגרת הוא היה? באיזה מסגרת הכרת אותו?

דניאל: נוער בסיכון. מועדון לנוער בסיכון, שם גם נפלטתי. וזה משהו שאנחנו מאוד חשוב שאנחנו לא מעלים בו, בסדר? ילד בסוף נער, חייב משהו, משהו אחד קטן שיאמין בו, ואפילו המשהו הכי קטן הזה בסוף עשה את העבודה הגדולה. אני במסגרת תפקיד שאני השר קהילתי של נווה שאנן, מי שעדיין לא הבין. אני במסגרת תפקיד שלי אני מטייל בין בתים חמים, בין מועדונים לנוער בסיכון, יחד עם יואב, בסיוע של יואב, מה שנקרא. אני מטייל בין בתי ספר, בעיקר, בעיקר בדרום תל אביב, עם מגדר זר יותר נקרא לזה. ושמים לב, שמים לב לנקודות האלה, ילד בסוף נער שאני בא ומחבק אותו ושם עליו יד, ואומר לו, אח שלי, אתה חלק ממני, אתה חבר, תרגיש בנוח. אתה רואה גם את היחס בסוף, אתה רואה גם איך הוא יוצא מהבית ספר, אתה רואה גם איך הוא מגיע הביתה, ואתה רואה גם מה הוא בסוף משרה על חברים שלו. אז בסוף, הדבר הכי חשוב מבחינתי לפחות, ואני שחוויתי על גופי כנער, זה משהו אחד שנאמן בו, צריך להגדיל ולפתח את כל מדרכי הנוער, בסדר? כמו שאת אמרת אם אני לא טועה, אנשי שטח, בסדר? בסוף העבודה היא במשרד, היא נחמדה, חמודה ועושה את העבודה במשרד. אבל בסוף, הרגליים מדברות, הידיים מדברות, וזה מה שצריך לקרות.

מיכל ביטרמן, מנהלת תחום ילד נוער ומשפחה שירותים חברתיים: אתה מציע לנערים כאלה לבוא לבתי חמים? כי יש לנו בתים חמים.

דניאל: אני יותר מממליץ, אני יותר מממליץ, אני יכול להגיד שרוב החברים שלי, גדלנו, הסתובבנו במועדון נוער. כולנו ניצלנו, בסדר?

מיכל ביטרמן, מנהלת תחום ילד נוער ומשפחה שירותים חברתיים: יש לנו כמה, חמישה, שישה בתי נוער-

אפרת מייקין כנפו, יועצת ראש העירייה: בתים חמים זה גילאי חטיבות הביניים.

יואב הרץ, מנהל יישובי הרשות לביטחון קהילתי: הוא לקח את הפרויקט של נווה עופר להיות שם.

רועי אלקבץ, חבר מועצה: כל הכבוד.

מיכל ביטרמן, מנהלת תחום ילד נוער ומשפחה שירותים חברתיים: כי הרעיון זה להביא את הנערים לשם.

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: שחר בבקשה.

שחר לוי, חבר מועצה: אני רק אפתח במשהו אישי, זה דיון שהוא מאוד, מאוד, מאוד חשוב. ומפריע לי קצת שגם גורמי מקצוע וגם אנשים שבסוף פה מקבלים שכר לא נמצאים פה עד סוף הדיון, בסדר? ולא יכולים לשמוע את מה שאני אומר. אני מפספס 1,700 שקל עכשיו כדי להיפגע שאני לא עובד, כדי להיות פה. אז אני מצפה מאנשים שהם עובדים בעירייה או זה, שישתדלו להיות פה בדיונים כאלה, בטח עד סופם, אני חושב שזה מאוד לא מכבד. אני מתחבר, אני מתחבר לדברים של אסף טיפה, על מה שהוא פתח. אני לא רוצה לדבר על הסימפטום, אני רוצה לדבר על הבעיה. אני מכנה אותה כבר כמה שנים, זה תרבות הערסים, בסדר? תראו את הערסים שהשתלטה פה, זה כבר קורה 20 שנה, זה התחיל מטלויזיה, מריאליטי, עבר לכנסת, עבר לכל מקום. זה, שולה? זה מפריע לך?

שולה קשת, חברת מועצה: לא אני רק דיברתי לעצמי.

שחר לוי, חבר מועצה: אוקיי, תודה. זה משהו שכבר קורה 20 שנה, ולטעמי ייקח 20 שנה לטפל בו, וזו הבעיה הרוחבית. זה התרבות הזאת שאני, אני יותר חזק ממך ואני אזיין אותך ואני אתקוף אותך ואני, אני, אני, אני והשופוני וכל הזה, זה תרבות שלמה שהשתרשה פה, ב-20 שנה האחרונות בישראל, שמלובה על ידי גורמים גורמי מקצוע, על ידי פוליטיקאים, על ידי אנשים, על ידי חברות, על ידי תרבות, על ידי טיקטוק, על מה שאתם רוצים, הכל ביחד, וזה מה שהביא אותנו למצב שהוא נמצא פה היום. עכשיו, כדי לטפל בזה, יש פה פרויקטים מדהימים, אבל הם טיפות בים, הם פשוט טיפות בים, כי אנחנו צריכים לטפל בבעיה הרוחבית, ואמ- ואמרו נכון ליאור וחיים, זו בעיה של המדינה כולה. שצריכים לטפל בה. אני רוצה גם להסב את תשומת ליבכם, אני לא יודע אם הוזמנו או לא הוזמנו, אבל אין פה משטרה בדיון.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: לא הוזמנו.

שחר לוי, חבר מועצה: לא הוזמנו.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: כי אם היינו מביאים את המשטרה, כולנו היינו מתנפלים על המשטרה, אני לא-

שחר לוי, חבר מועצה: אז יכול להיות שיש סיבה גם להתנפל-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: זה היה מסיט אותנו מהעיקר שרצינו להתייחס.

שחר לוי, חבר מועצה: אני רוצה בכל זאת להתייחס לדבר הזה. שאנחנו רואים פשוט חידלון של כל מה שקורה, זה לא שאין שוטרים טובים, יש אנשים טובים שם וזה, אבל יש חידלון וקריסה של כל המערכת הזאת, והדבר הזה בסוף גרם לנו להקים את סליי. עכשיו, סליי עושים עבודה מצוינת, אבל בסוף סליי הם תסמין של רעה חו- של רעה חולה, שאין לך שיטור, שאין לך זה, אז צריכים להקים את סליי, ואז אנחנו



ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

צריכים עוד סמכויות לסל"ע, ואני כבר אגלה לכם מה יהיה הפרק הבא של סל"ע עוד 10 שנים, שזה יהפוך לכמו ניו יורק, NYPD יהיה פה משטרה עירונית, זה מה שיהיה.

חנון פרץ, מנהל אגף סל"ע: פחות מ-10 שנים.

שולה קשת, חברת מועצה: נכון.

שחר לוי, חבר מועצה: זה מה שיקרה, יכול להיות שזה הפתרון שאליו אנחנו נצטרך ללכת. כי מה לעשות המערכת הזאת היא לא מתפקדת. עכשיו, זה מדרון חלקלק.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: אמרו לך שיש 40 אחוז חסר בתקנים?

שחר לוי, חבר מועצה: 40 אחוז חסר בתקנים, שזה נתון מטורף, ואני אומר לך, זה מדרון חלקלק, ואני לא מתחבר למה שאמרת, כי כן צריכים לאכוף את האופניים ואת הפלאפונים, כי כשאתה לא אוכף את זה, אתה מגיע למקרה רצח.

האוכלוסייה הזאת גם של SSQ, זה לא רק אוכלוסיות של מהגרי עבודה, זה, זה אפשר לשמוע אותם בשמות אחרים, חברים, שהם צריכים להתקומם על זה. עכשיו, אני אגיד משהו ואני אגיד, אני אספר סיפור אישי, בסדר? אני, כשאני הייתי לפני 25 שנה, בגיל 13 או בגיל 12, אני שלא גרתי בבית מסיבות כאלה ואחרות, אני הסתובבתי, ואני איפה שאני הייתי, זה בנווה שאנן, זה בתחנה מרכזית ישנה, זה בגן החשמל. כולם, אני מאמין שרוב האנשים יודעים מה היו המקומות האלה בתקופות האלה, שהם לא היום, בסדר? אזורים קשים שהצליחו חלקם להתקבל בהם ונוצר איזשהו שינוי. הדברים היו אפשריים, אבל מה שנתן לי בסוף, אני חושב שהפך אותי לעולם קצת יותר טוב, זה שהלכתי למקומות כמו איגו, שהייתי בנוער העובד, שהתנדבתי, שהתגייסתי לצבא. וכל המסגרות האלה, אני אתן פה כמה דוגמאות, ישב אצלנו בחור בשם אלון זהבי שעבד פה, עשרות דוגמאות לדברים ופרויקטים שהוכחו כעובדים, אוקיי? חלקם פסיכודרמה זה משהו שהוא לא יאומן איך הוא מפעיל אצל בני נוער ומטפל בנוער במצוקה. תוכניות שגרירות ושגרירים למניעת אלימות. אמא שלי הייתה מורה לספורט, את היעדים הבעתיים הייתה לוקחת להיות אחראי מחסן, בסדר? אותו עיקרון, לקחת את האנשים האלה, בחטיבות הביניים, להכניס משטרות, כמו שאתם נכנסים כי לא סומכים על משטרה. ללמד מקצועות של הייטק, של אומנות, של תרבות, צריכים לחזור לבתי ספר הלא מקצועיים, האומנותיים, מה שהיה פה פעם, שכל אחד יכול למצוא את המקום שלו. אלה הדברים שיעשו את השיעור מבחינה חינוכית לטעמי, ויש פה איזו רשימה ארוכה, מי שיעשה מגורמי המקצוע לעבור עליה, אני אשמח לשתף אתכם. ובסוף מדובר פה על ניהול משבר, בסדר? אי אפשר לפתור אותו. בטח לא בשנים הקרובות, מדובר פה על ניהול משבר, צריכים להתייחס אליו ככה ולעשות את המקסימום. אני רוצה להודות למי שנשאר, זה חשוב, זה מראה שהנושא חשוב לכם ואני מעריך כל אחד ואחד מכם. תודה רבה.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: תודה, טוב, אני אסכם ברשותכם כי באמת אנחנו-

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

שולה קשת, חברת מועצה: ביקשתי רק חצי משפט-

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: אני אסכם שולה כי אנחנו צריכים-

שולה קשת, חברת מועצה: לא, לא אני רוצה להגיב בפורום הזה שנייה. מטלון 86, אוקיי?

יש היום מרכז זנות כולל קטינות, שזה בנות נוער. זה עדיין במקום הזה חי וקיים סבבה?

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: נסגר אתמול, נסגר אתמול.

שולה קשת, חברת מועצה: נסגר אתמול?

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: נסגר אתמול.

שולה קשת, חברת מועצה: יופי.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: אני אשלח לך את הצו בוואטסאפ.

ציפי ברנד, סגנית ראש העירייה: את צריכה להרים כוסית על זה

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: היה שווה שבאת.

שולה קשת, חברת מועצה: לא אני שמחה, אני גם הולכת לבדוק אתכם.

חנן פרץ, מנהל אגף סל"ע: תבדקי.

ליאור שפירא, מ"מ ראש העירייה ממונה תיק אלימות ומיגור אלימות: עכשיו את הולכת?

שולה קשת, חברת מועצה: לא נראה לכם אני מתה מפחד.

חיים גורן, סגן ראש העירייה מחזיק תיק הביטחון: טוב אז אני אסכם, קודם כל, שחר, בהמשך למה שאמרת, קודם כל, הדיון נמשך יותר מהצפוי, אז אני לא בא בטענות למי שהיה צריך לצאת, אבל אני רוצה כן להגיד המון, המון תודה ובאמת הערכה רבה רבה לכל מי שנשאר עד הסוף, זה באמת כי בנפשנו הדבר, אז אני חושב שבאתם ונשאתם לא סתם. ואני חושב שגם הדיון הזה לא היה ראשון ואחרון, הוא היה אני לא יכול להגיד התחלה, כי כבר התחלנו לדבר על הדברים האלה, אבל הוא שם אותנו באיזשהו מקום קצת מתקדם יותר, נקרא לזה ככה, ממה שהיינו קודם. לאור המצב ולאור כל הדברים שקרו, כמו שאמר אסף, לפעמים אתה מקבל איזושהי קריאת השכמה שנותנת לך עוד יותר דרבון. ולוקחת אותך בדחיפה קדימה לדברים שכבר נעשו, אבל נותנת לזה משמעות נוספת ויותר כוח. ולכן אנחנו נמשיך לקיים

ועדת ביטחון ומיגור אלימות - 10.5.26

את הדיונים האלה וננסה גם לפרק אותם אולי לתתי דיונים כדי שנוכל באמת לטפל בכל הדברים האלה שיורדים עד לרזולוציה שפה נתנו רק את המסגרת המאוד מאוד כללית שלה. אני רוצה להגיד גם באופן אישי, אורית, בעניין משבר האנשי החינוך שדיברתם עליו, שלפחות עוד אחד אני יכול לבשר לכם בספטמבר מצטרף, אני חוזר למערכת החינוך בספטמבר, עוד אחד בשבילכם. אז אני מסכים לגמרי בעניין הזה, אנשי החינוך הם בסוף המפתח. ואם נצליח להביא כמה שיותר לשם, ומנהל החינוך עושה המון דברים בשביל להצליח בדבר הזה, אתם בטח מכירים קצת, דיור בהשגה למורים וכן, והסבת אקדמאים להוראה ועוד ועוד. עד הרמה הכי קטנה של חלב בחדר מורים, שמורים לא צריך לשלם. וזה הדברים שבנפשנו. אז אני מאוד מקווה ואנחנו נמשיך לעבוד על זה שכל הגורמים שיושבים פה ידברו אחד עם השני, יהיו מתואמים אחד עם השני ככל האפשר, ישלימו אחד את השני, כל אחד איפה שהוא חזק ייתן את המענה ואת הגב אחד זה לזה ובאמת, כמה שיותר שיתוף פעולה, כמה שיותר דיבור, כמה שיותר שיתוף פעולה, זה הדבר שבסוף נתמודד איתו. עכשיו אנחנו באמת יכולים לבוא ולדבר המון על כל הקשיים. אבל אנחנו לא באים רק לפרוק פה תסכול, גם, זה גם בסדר. אנחנו באים פה כדי לעשות מה שאנחנו יכולים. ואין פה אפס או אחד. אנחנו לא אומרים אם לא נצליח הכל אז לא נעשה כלום. אנחנו נצליח מה שאנחנו יכולים לעשות, אנחנו נעשה. אני מקווה שהשנים הבאות יהיו טובות יותר, יהיו רגועות יותר ויאפשרו לנו גם קצת להרגיע את המצב, להתחיל לטפל בטיפול עומק.

תום הדיון